

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200778

UNIVERSAL
LIBRARY

ವೀರಿಕೆ.

ಈಗಿನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯ ಮತ್ತು ಅದಯ್ಯ ಈ ಶಿವಶರಣರ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಮಹಾ ಕವಿಯಾದ ಹರಿಹರನು ರಚಿಸಿದನೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ. ಈ ಉಭಯ ಮಹಾನುಭಾವರು ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜದ ಆರಂಭಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮೋನ್ನತಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ಮಹತ್ತರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವರಾದ್ದರಿಂದ ಅವರ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಈಗ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸಿರುವೆವು. ಹರಿಹರನು ವೀರ ಶೈವ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದಿನವನು. ಅದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಇವರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬರೆದ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಹತ್ತ್ವ ಕೊಡುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ನಾವು ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ದಂಡಿನ ಶಿವರದಲ್ಲಿರುವ ಶಿ.ಮೂ. ಕಲ್ಪಯ್ಯನವರಲ್ಲಿ ದೊರೆದ ಪ್ರತಿ ಮತ್ತು ಶಿ.ಮೂ. ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹುಲುಕುಂಟೆಮಠ ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ ಮು. ತುಮಕೂರು ಇವರು ದೊರಕಿಸಿದ ಪ್ರತಿ ಹೀಗೆ ಈ ಎರಡು ಪ್ರತಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಉಭಯ ಮಹನೀಯರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾವು ಅವರ ಆಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಫ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟೆ.

ಸಂಪಾದಕ.

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ಪುಟ.

೧. ಶಂಕರ ದಾಸಿಮಯ್ಯನ ರಗಳೆ.

೧—೨೭

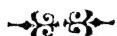
೨. ಆದಯ್ಯನ ರಗಳೆ.

೨೮—೫೨

ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳು.

ಭಾಗ ೩.

ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನ ರಗಳೆ.

ವೃತ್ತಃ-- ಅಪ್ರತಿಮ ಪ್ರಭುವಜಾಂಡಕ ಪ್ರಭು ಸರ್ವದೇವರಾ !
ಜಪ್ರಭು ನಿರ್ಮಲಪ್ರಭು ನಿರಾವರಣ ಪ್ರಭು ಕೇಳು ಭಾಳನೇ |
ತ್ರಪ್ರಭುಹಂವೆಯಾಡ್ ನೋಲವಿಂ ಮಿಗೆ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನಂ |
ವಿಪ್ರಕುಲಾರ್ಕನಂ ಮೆರೆದನಾನತ ಜಂಗಮ ಮಂಗಲಾಪ್ತದಂ ||

ಅಲಂಕಾರಗಳು.

ಶ್ರೀಮೇದಿನೀತಳದೊಳೊಪ್ಪಗು ನಿರಂತರಂ
ಪ್ರೇಮದಿಂ ಕಂದಶಿಲೆ ಎಂಬ ನಾಮದ ಪುರಂ
ಅಲ್ಲಿರ್ಪನೋರ್ವ ವಿಪ್ರಂ ಸದಾಚಾರದಿಂ
ಸಲ್ಲಲಿತ ಶೈವಧರ್ಮದ ಮಾರ್ಗನಿಯತದಿಂ
ಗೋವಿಂದದೇವನೆಂಬುದು ತನಗೆ ಪೆಸರಾಗೆ
ಭಾವಿಸುವಡವೃಷ್ಟೆ ಎಂಬ ಸತಿ ತನಗಾಗೆ
ಸಂತ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದು ವೈರಾಗ್ಯಪಡೆಗೊಂಡು
ಚಿಂತಿಸಿದನಲ್ಲಿ ನೆರೆ ಸಂಸಾರವಂ ಕಂಡು
ನಾರಣಾಸಿಗೆ ಪೋವೆನೆಂದು ಮನದೊಳ್ಳಿಸೆಂದು
ಸಾರವತ್ಯಂತ ಸುಖವನೆ ಪಡೆವೆನೆಂದೊಸೆದು
ಭರದಿಂ ಪ್ರಯಾಣೋಚಿತ ಪ್ರಕರಧರನಾಗಿ
ನೆರೆ ಪುಣ್ಯಸಥದತ್ತ ವಿಪ್ರನು ಕ್ರಮವಾಗಿ
ನಡೆತಂದು ತನ್ನೊಗೆ ಗಾಢದದೊಳಿಪ್ಪಿಸರ್ಪ
ಜಡೆಯ ಶಂಕರದೇವರೊಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರ್ಪ

ಇಂದುಧರನೊಲ್ಲು ಬೆಸಸಲ್ವೆ ಕರುಣದೊಳಂದು
 ಎಚ್ಚತ್ತು ಮೆಲ್ಲನಂತಂತು ಪುಳುಕದೊಳಾಳ್ವು
 ಬೆಚ್ಚರಂ ಶಿವನ ಮುಕ್ತಿಯನಕ್ಕರಿಂ ತಾಳ್ವು
 ಕನಸಿನೊಳಗೊಗೆದ ಸುಖ ಮನಸಿನೊಳಗಂಕುರಿಸಿ
 ಕನಸು ಮನಸೆಂಬ ವಿವರಣೆ ಮನಕ್ಕರಿದೆನಿಸಿ
 ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ತಿಳಿಸಿನಿಂದ ಮನದೊಳಗರಿದು
 ಸಲ್ಲಿಲೆಯಿಂ ಶಿವಂ ಕರುಣಿಸಿದನೆಂದರಿದು
 ಎನ್ನೊಡೆಯನೊಲವಿಂ ಬರಲೆಂದು ಬೆಸಸಿದಂ
 ಎನ್ನೊಡೆಯನತಿ ಕರುಣದಿಂದ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿದಂ

ಎಂದಲ್ಲಿ ಸತಿವೆರಸಿ ಮೋರಮಟ್ಟು ನಡೆಗೊಂಡು
 ಬಂದ ಮಯ್ಯೂರಪುರದೊಳಗೆ ಚಿತ್ತಂಗೆಗೊಂಡು
 ಜಡೆಯಲಂಕರದೇವರಂ ಕಂಡು ಪೊಡಮಟ್ಟು
 ಕಡು ನೇಹಮಂ ತನ್ನ ಮನದ ಮೋನೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು
 ನವಿಲೆಯೊಳು ಶಿವಪಾದಸಂಗಸುಖದಿಂದಮಿರೆ
 ಕವಲರಿಯದಚ್ಚ ಶಿವಸುಖದ ಭರದಿಂದ ಬರೆ

ಒಂದು ದಿವಸಂ ನೇಮಮಂ ಮಾಡುತಿರಲಂದು
 ಇಂದುಧರನಂತೆಂದನೊಲ್ಲು ಕರುಣದೊಳಂದು
 ನಾಳೆಯುಸದೇಶಮಂ ಮಾಡಿದವೆನೆಲೆ ಮಗನೆ
 ನಾಳೆ ನೆರೆ ಶುದ್ಧಾಂಗನಾಗಿರ್ದೆಲೆ ಮಗನೆ
 ಎಂದು ಕರುಣಿಸಿದೆಯೆಂದೀ ಪರಿಯೊಳಂದೊಲ್ಲೆ
 ಒಂದು ಪರಿಯಿಂದೊಲ್ಲೆ ನಿನ್ನಿಷ್ಟೆಯಿಂದೊಲ್ಲೆ
 ಅಭವ ಕರುಣಿಸಿದಕ್ಕೆ ಕೃಪೆಗೆಯ್ದದೆಲೆ ದೇವ
 ವಿಭುವೆ ಬಿನ್ನೈಸಿದಂ ಸಲಿಸವೇಳ್ವುದು ದೇವ
 ದೇವ ಕರುಣಿಸಿತಕ್ಕೆ ನೊಸಲ ಕಣ್ಣಂ ಕೊಟ್ಟು
 ದೇವ ಕರತಳವನೆನ್ನುತ್ತಮಾಂಗದೊಳಿಟ್ಟು
 ಆಪ್ರತಿಮ ಗುರುವೆ ಸುರತರುವೆ ಕರುಣಿಸುದೆನಗೆ
 ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರಭುವೆ ವಿಭುವೆ ಕರುಣಿಸುದೆನಗೆ
 ಅಕಲಂಕ ರಶಿಕಲಾಕಿರಣ ಕರುಣಿಸುದೆನಗೆ
 ಸಕಲ ದೇವಾಭರಣ ನಿಕರ ಕರುಣಿಸುದೆನಗೆ

ವೃಷ ಭೀಮ ಭಾಳಾಕ್ಷ ಭರ್ಗ ಕರುಣಿಸುದಿನಗೆ
 ಜಡಿಯ ಶಂಕರದೇವ ಗುರುವೆ ಕರುಣಿಸುದಿನಗೆ
 ಎನೆ ಕೇಳ್ವ ಶಶಿಧರಂ ಕರುಣಿಸಿದಿನೆಂದಿನಲು
 ಮನವಾರೆ ನೊಸಲಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನಾನೆಂದಿನಲು
 ಕೇಳುತಂ | ಪುಟವೇರುತಂ ಕೊಬ್ಬಿ ಪೆಚುತಂ
 ಬಾಳುತಂ ಬಲ್ಲೇರುತಂ ನಚ್ಚಿ ಪೆಚುತಂ
 ಬೀಗುತಂ ಬಿಕ್ಕುತಂ ತೇಗುತಂ ತೂಗುತಂ
 ರಾಗದಿಮ್ಮಡಿಸಿ ನಲಿದೊಗ್ಗುತಂ ಹಿಗ್ಗುತಂ

ನಡೆತಂದು ಮರುದಿವಸದುದಯ ಸಮಯದೊಳೆಳ್ಳು
 ಕಡುಗೂರ್ತು ನಿರ್ಮಲಸ್ನಾನ ಸುಖಮಂ ತಾಳ್ವು
 ಭಸಿತಮಂ ತೀವಿಟ್ಟು ಧವಳ ವಸ್ತ್ರಮನುಟ್ಟು
 ಎಸೆವ ರುದಾಕ್ಷ ಮಾಲೆಗಳನಳವಡೆ ತೊಟ್ಟು
 ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಬೆಳಗು ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಂ ಬೀರುತಿರೆ
 ನೆಲೆಗೊಂಡ ದೇಹರುಚಿ ಸುರುಚಿರವ ಸೂಸುತಿರೆ
 ನಡೆದು ಬಂದಾ ಶಿವಾಲಯದ ಶಿವಮಂಟಪದಿ
 ಜಡಿಯ ಶಂಕರ ದೇವರಿಸ್ತ ಗರ್ಭಗೃಹದಿ
 ನಿಂದು ಕುಳ್ಳಿದು ಕಡು ಸಿಪ್ಪೆಯಿಂ ಕೈಮುಗಿದು
 ಸಂದಣಿಸಿ ಮೈಯ್ಯೊಳಗೆ ಪುಳಕಂಗಳಂ ನೆಗೆದು
 ಲಿಂಗದಿಂ ನಡೆತಂದನಾ ಜಡಿಯ ಶಂಕರಂ
 ಅಂಗರುಚಿ ಕಣ್ಣೆ ಸವಿಯಂ ಕರೆಯಲೀಶ್ವರಂ
 ಪಿಂಗಳ ಜಟಾಭಾರ ಗಂಗೆ ಮಧ್ಯದೊಳೆಸೆಯೆ
 ಶುಂಗ ತಟದಲ್ಲಿ ಮರಿದಿಂಗಳೊಪ್ಪಂ ಬಡೆಯೆ
 ಭಾಳಾಕ್ಷ ಫಣಿ ಕುಂಡಲಂ ಪಂಚವದನದಿಂ
 ನೀಲಗಳ ವೀರೈದು ಭುಜವಜಕಪಾಲದಿಂ
 ಕರಿಚರ್ಮಪಹಿಕಟಕ ಡಮರುಗ ತ್ರಿಶೂಲದಿಂ
 ಸುರ ಶಿರೋಮಾಲೆ ಪುಲಿದೊವಲೊಪ್ಪೆ ರಾಗದಿಂ

ಶಂಕರಂ ಬಂದು ಶರಣನನಕ್ಕರಿಂ ನೋಡಿ
 ಬಿಂಕದಿಂ ಸ್ನೇಹರಸದೊಳಗೆ ನೊಕ್ಕೊಲಾಡಿ

ಮೇಲೆ ದುಂದುಭಿ ಮೊಳಗೆ ಪೂಸುಳಿಗಳುಂ ಸೂಸೆ
 ಭೂಲಲನೆ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ದೇವಗಣತತಿ ಪರಸೆ
 ಸತ್ಯ ಗುರುಶಾಂತ ಗುರುಸಕಲ ಲೋಕೈಕಗುರು
 ನಿತ್ಯ ಗುರು ನಿಜದ ಗುರು ಉತ್ತಮದ ಪರಮಗುರು
 ದುರಿತ ಕುಲಮಂ ನಿವಾರಿಸುವತುಳಹಸ್ತಮಂ
 ಶರಣ ಸಂತತಿಗಭಯವೀವ ಘನಹಸ್ತಮಂ
 ಉದಯಾರ್ಕರುಚಿಗೆ ಮಿಗೆ ಮೆರೆವ ಕರಕಮಲಮಂ
 ಸದಮಲ ಶಶಿಸ್ತಭೆಯನೀವ ಹಸ್ತಾಗ್ರಮಂ
 ಕುಳ್ಳಿದ ನಜಶರಣನುತ್ತುಮಾಂಗದೊಳಿಟ್ಟು
 ಬಳ್ಳಿವರಿದಡ್ಡೈಸ ನೇಹಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
 ತನ್ನವಂ ಭಕ್ತಿಯಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನರುಸಿ
 ಉನ್ನತ ಜ್ಞಾನಮಂ ತನ್ನ ಮನದೊಳಗರುಸಿ
 ಪರಮಸಿಂತುಪದೇಶಮುಮನಕ್ಕರಿಂ ಮಾಡಿ
 ಶರಣನಂತಸ್ತದೊಳು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ಕೂಡಿ
 ಅಸಮನಯನಂ ಸಕಲ ಕಾರುಣ್ಯಮಂ ನೀಡಿ
 ನೊಸಲೊಳಗೆ ನೊಸಲಿಟ್ಟು ಭರದಿಂದ ಮುಂಡಾಡಿ
 ನೊಸಲ ಸಂಗಡ ದಿಟ್ಟಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯೊಲಾಗುತಿರೆ
 ನೊಸಲ ಕಣ್ಣೊಂದು ಕಣ್ಣಂ ಪಡೆದು ಕೊಡುತಮಿರೆ
 ನೊಸಲ ಕಣ್ಣಿಚ್ಚೊತ್ತಿ ನೊಸಲ ಕಣ್ಣಾಗುತಿರೆ
 ನೊಸಯುಕ್ತಿ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಭಾವದೋಳ್ಳೆಲಸುತಿರೆ
 ಕಣ್ಣಕರ್ಪಂ ನೊಸಲಕಣ್ಣೆ ಕಪ್ಪಾಗುತಿರೆ
 ಕಣ್ಣಪ್ಪನಿತ್ತ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗುತಿರೆ
 ಜ್ಯೋತಿಯಂ ಜ್ಯೋತಿಯಂ ಮೊತ್ತಿಸಿದ ತೆರನಾಗಿ
 ಮಾತಿಗೆ ಪೆರತಿಲ್ಲ ಭಾವವೆರಡೊಂದಾಗಿ
 ಮುಂಡಾಡಿ ಮುಕುರ ಮುಕುರವ ನೋಡಿದಂತಾಗೆ
 ಕೊಂಡಾಡಿ ತಾನೆ ತನ್ನಂ ನೋಡಿದಂತಾಗೆ
 ಆತ್ಮನೈ ಪುತ್ರ ನಾಮಾಸಿ ಎಂಬಂತಾಗೆ
 ಸ್ವಾತ್ತಿಸಲೊಸಲ ಕಣ್ಣತನೋಳ್ಳನಾಗೆ
 ದೇವಂಗೆ ಭಕ್ತನೆಣೆ ಭಕ್ತಂಗೆ ದೇವನೆಣೆ
 ದೇವಂಗೆ ಭಕ್ತಂಗೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ತಾನೆ ಹೊಣೆ

ಎಂಬಂತೆಯುಪದೇಶಮಂ ಪಡೆದು ವಿಸ್ತರಂ
 ತ್ರ್ಯಂಬಕನ ಭಾಳದೊಳಗೆಡೆವಿಡಿದು ಮತ್ತರಂ
 ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ ಕಣ್ಣೆರೆದ ತೆರದೊಳಿದಂ ಕರಂ
 ಭ್ಯಾನದೊಳ್ಪಟ್ಟೆ ಬೆಳೆವುತಿದನನಂತರಂ

ಅಸಮಾಕ್ಷನಿತ್ತುದಂ ಪಡಿನೋಳ್ಳೆ ನಾನೆಂದು
 ಬಿಸಿಗಣ್ಣು ಪಡಿಸಣವನರಿದು ನೋಡುವೆನೆಂದು
 ಸಿಡಿಲ ಕಿಡಿಯಂತಿಸರ್ ಎವೆಯನೊಯ್ಯನೆ ತೆರೆಯೆ
 ಘುಡಿಘುಡಿಸ ಘುಳುಘುಳು ಜಪ್ತಲಿ ಭುಗಿಲಿನೆ ನೆಗೆಯೆ
 ವಿಷ್ಣುಪ್ರತಿಮೆಯೊಡೆದು ಸಿಡಿದು ಸಿಕ್ಕನೆ ನೀಳೆ
 ವಿಷ್ಣುವಿನ ರೂಪೊಡೆದು ಕೆಡೆದು ಧರಣಿಗೆ ಬೀಳೆ
 ಭಾವಿಪೊಡಜ ಪ್ರತಿಮೆ ಬಿರಿದು ಜಗ್ಗನೆ ಜರಿಯೆ
 ಮೂವತ್ತುಮೂದೇವರೈದೆ ಸುಗಿದುಂ ಬಿರಿಯೆ
 ಎರ ಸಸ್ತಮಾತೃಕೆಯರುರಿದು ಮಣ್ಣೊಳ್ಳೆರೆಯೆ
 ನೆರೆದಷ್ಟ ವಸುಗಳೆಲ್ಲಂ ಫಳಫಳನೆ ಬಿರಿಯೆ
 ನೊಸಲೊಳಗೆ ಪುಟ್ಟೆ ಕಡುಗೋಪದಿಂದಂ ಬೆಳೆದು
 ಪಸರಿಸ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ಬಾಯ್ವೆಣ್ಣೆಯಂ ತಳೆದು
 ಉರವರಿಯೆ ನಡಿಗಲಿತು ಭುಗಿಲೆಂದು ನುಡಿಗಲಿತು
 ಪುರ ಉರಿಯೆ ನೋಡಿದನ ಚಾರಿತ್ರಮಂ ಕಲಿತು
 ಸುತ್ತಣ ಪ್ರತಿಮಾದಿಗಳ್ಳೆಳ ಪೆಸರಿಲ್ಲ

ಎತ್ತಲುಂ ನೋಡೆ ಭಾವಿಪೊಡಲ್ಲಿ ರೂಪಿಲ್ಲ
 ದಿರಲಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕು ಪೊರಗಂ ನೋಡಲನುಮಾಡೆ
 ಹರನೆಯ್ವೆ ಕಂಡು ಹೋ ಹೋ ಮಗನೆ ನಿನ್ನೊಡೆ
 ಪುರ ಉರಿದು ಜರಿದು ಧರೆಯುರಿವುದಿನ್ನೆಲೆ ಮಗನೆ
 ನರರೋವರಳಿಯದಂತಪ್ಪುದಿನ್ನೆಲೆ ಮಗನೆ
 ಬೇಡೈಯ್ಯ ಬೇಡೆಂದು ಘುಡಿಘುಡಿಸ ಭಾಳಕ್ಕೆ
 ನೋಡೆ ಶಿವನಂದು ನಂದಿಯ ಮೊಗಪಡವನಿಕ್ಕು
 ಗವಸಣಕೆಗವಿದ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯಿಂದದೊಳಿದುಂ
 ಶಿವನ ಮುಂದಪ್ರತಿಹತ ಪ್ರಭಾವದೊಳಿದುಂ
 ಕೋಪಮಂ ಮೆಲ್ಲನೊಳಗೊಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು
 ಆ ಪರಮ ಸಿರುಪಮಂ ಶಾಂತತೆಯನೊಳಕೊಂಡು

ಮೇಲೆ ದುಂದುಭಿ ಮೊಳಗೆ ಪೂಮಳೆಗಳುಂ ಸೂಸೆ
 ಭೂಲಲನೆ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ದೇವಗಣತತಿ ಪರಸೆ
 ಸತ್ಯ ಗುರುಶಾಂತ ಗುರುಸಕಲ ಲೋಕೈಕಗುರು
 ನಿತ್ಯ ಗುರು ನಿಜದ ಗುರು ಉತ್ತಮದ ಪರಮಗುರು
 ದುರಿತ ಕುಲಮಂ ನಿವಾರಿಸುವತುಳಹಸ್ತಮಂ
 ಶರಣ ಸಂತತಿಗಭಯವೀವ ಘನಹಸ್ತಮಂ
 ಉದಯಾರ್ಕರುಚಿಗೆ ಮಿಗೆ ಮೆರೆವ ಕರಕಮಲಮಂ
 ಸದಮಲ ಶಶಿಸ್ತಭೆಯನೀವ ಹಸ್ತಾಗ್ರಮಂ
 ಕುಳ್ಳಿದ ನಿಜಶರಣನುತ್ತುಮಾಂಗದೊಳಿಟ್ಟು
 ಬಳ್ಳಿವರಿದಡ್ಡೈಪ ನೇಹಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
 ತನ್ನವಂ ಭಕ್ತಿಯಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನರುಪಿ
 ಉನ್ನತ ಜ್ಞಾನಮಂ ತನ್ನ ಮನದೊಳಗರುಪಿ
 ಪರಮಸಿಂತುಪದೇಶಮುಮನಳ್ಳರಿಂ ಮಾಡಿ
 ಶರಣನಂತಸ್ಥದೊಳು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ಕೂಡಿ
 ಅಸಮನಯನಂ ಸಕಲ ಕಾರುಣ್ಯಮಂ ನೀಡಿ
 ನೊಸಲೊಳಗೆ ನೊಸಲಿಟ್ಟು ಭರದಿಂದೆ ಮುಂಡಾಡಿ
 ನೊಸಲ ಸಂಗಡ ದಿಟ್ಟು ಗರ್ಭಿಣಿಯೊಲಾಗುತಿರೆ
 ನೊಸಲ ಕಣ್ಣೊಂದು ಕಣ್ಣಂ ಪಡೆದು ಕೊಡುತಮಿರೆ
 ನೊಸಲ ಕಣ್ಣಜ್ಜೊತ್ತಿ ನೊಸಲ ಕಣ್ಣಾಗುತಿರೆ
 ನೊಸಯುಕ್ತಿ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಭಾವದೋಳ್ಳೆಲಸುತಿರೆ
 ಕಣ್ಣಕರ್ಪಂ ನೊಸಲಕಣ್ಣೆ ಕಪ್ಪಾಗುತಿರೆ
 ಕಣ್ಣಪ್ಪನಿತ್ತ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗುತಿರೆ
 ಜ್ಯೋತಿಯಂ ಜ್ಯೋತಿಯಂ ಮೊತ್ತಿಸಿದ ತೆರನಾಗಿ
 ಮಾತಿಗೆ ಪೆರತಿಲ್ಲ ಭಾವವೆರಡೊಂದಾಗಿ
 ಮುಂಡಾಡಿ ಮುಕುರ ಮುಕುರವ ನೋಡಿದಂತಾಗಿ
 ಕೊಂಡಾಡಿ ತಾನೆ ತನ್ನಂ ನೋಡಿದಂತಾಗಿ
 ಆತ್ಮ ಸೈ ಮತ್ರ ನಾಮಾಸಿ ಎಂಬಂತಾಗಿ
 ಸ್ವಾತ್ತಿಸಲೊನ್ನಲ ಕಣ್ಣತನೋಳ್ತನಾಗಿ
 ದೇವಂಗಿ ಭಕ್ತನೆಣೆ ಭಕ್ತಂಗಿ ದೇವನೆಣೆ
 ದೇವಂಗಿ ಭಕ್ತಂಗಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ತಾನೆ ಹೊಣೆ

ಎಂಬಂತೆಯುಪದೇಶಮಂ ಪಡೆದು ವಿಸ್ತರಂ
 ತ್ರ್ಯಂಬಕನ ಭಾಳದೊಳಗೆಡೆವಿಡಿದು ಮತ್ಸರಂ
 ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ ಕಣ್ಣೆರೆದ ತೆರದೊಳಿದಂ ಕರಂ
 ಧ್ಯಾನದೊಳ್ಪಟ್ಟೆ ಬೆಳೆವುತಿದನನಂತರಂ

ಅಸಮಾಕ್ಷನಿತ್ತದಂ ಸುಡಿನೋಳ್ಳೆ ನಾನೆಂದು
 ಬಿಸಿಗಣ್ಣು ಪಡಿಸಣವನರಿದು ನೋಡುವೆನೆಂದು
 ಸಿಡಿಲ ಕಿಡಿಯಂತಿರ್ಪ ಎವೆಯನೊಯ್ಯನೆ ತೆರೆಯೆ
 ಘುಡಿಘುಡಿಸ ಘುಳುಘುಳು ಜಪ್ಪಲೆ ಭುಗಿಲೆನೆ ನೆಗೆಯೆ
 ವಿಷ್ಣುಪ್ರತಿಮೆಯೊಡೆದು ಸಿಡಿದು ಸಿಕ್ಕನೆ ಸೀಳೆ
 ವಿಷ್ಣುವಿನ ರೂಪೊಡೆದು ಕೆಡೆದು ಧರಣಿಗೆ ಬೀಳೆ
 ಭಾವಿಸೊಡಜ ಪ್ರತಿಮೆ ಬಿರಿದು ಜಗ್ಗನೆ ಜರಿಯೆ
 ಮೂವತ್ತುಮೂದೇವರೈದೆ ಸುಗಿದುಂ ಬಿರಿಯೆ
 ವರ ಸಸ್ತಮಾತೃಕೆಯರುರಿದು ಮಣ್ಣೊಳ್ಳೆರೆಯೆ
 ನೆರೆದಷ್ಟ ವಸುಗಳೆಲ್ಲಂ ಫಳಫಳನೆ ಬಿರಿಯೆ
 ನೊಸಲೊಳಗೆ ಪುಟ್ಟಿ ಕಡುಗೋಪದಿಂದಂ ಬೆಳೆದು
 ಪಸರಿಸ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ಬಾಯ್ವೆಣ್ಣೆಯಂ ತಳೆದು
 ಉರವರಿಯೆ ನಡೆಗಲಿತು ಭುಗಿಲೆಂದು ನುಡಿಗಲಿತು
 ಪುರ ಉರಿಯೆ ನೋಡಿದನ ಚಾರಿತ್ರಮಂ ಕಲಿತು
 ಸುತ್ತಣ ಪ್ರತಿಮಾದಿಗಳ್ಳೆಳ ಪೆಸರಿಲ್ಲ

ಎತ್ತಲುಂ ನೊಡೆ ಭಾವಿಸೊಡಲ್ಲಿ ರೂಪಿಲ್ಲ
 ದಿರಲಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕು ಪೊರಗಂ ನೋಡಲನುಮಾಡೆ
 ಹರನೆಯ್ತೆ ಕಂಡು ಹೋ ಹೋ ಮಗನೆ ನಿನ್ನೊಡೆ
 ಪುರ ಉರಿದು ಜರಿದು ಧರೆಯುರಿವುದಿನ್ನೆಲೆ ಮಗನೆ
 ನರರೋರ್ವರುಳಿಯದಂತಪ್ಪುದಿನ್ನೆಲೆ ಮಗನೆ
 ಬೇಡೈಯ್ಯ ಬೇಡೆಂದು ಘುಡಿಘುಡಿಸ ಭಾಳಕ್ಕೆ
 ನೋಡೆ ಶಿವನಂದು ನಂದಿಯ ಮೊಗವಡವನಿಕ್ಕ
 ಗವಸಣಕೆಗವಿದ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯಿಂದದೊಳಿದುಂ
 ಶಿವನ ಮುಂದಪ್ರತಿಹತ ಪ್ರಭಾವದೊಳಿದುಂ
 ಕೋಪಮಂ ಮೆಲ್ಲನೊಳಗೊಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು
 ಆ ಪರಮ ನಿರುಪಮಂ ಶಾಂತತೆಯನೊಳಕೊಂಡು

ದೇವ ಎನಗೊಂದು ನಾಮವನಿಡುವುದೆಲೆ ತಂದೆ
 ಗೋವಿಂದನೆಂಬ ನಾಮಕ್ಕಾರೆನೆಲೆ ತಂದೆ
 ಎನಗೆ ಎನ್ನಯ ಸತಿಗೆಯೊಂದು ಪೆಸರಂ ಕೊಟ್ಟು
 ತನಿ ನೇಹದಿಂ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
 ಕರುಣಿಸುವುದೆನೆ ಹರಂ ಮಗನನಪ್ಪುತ್ತಲ್ಲಿ
 ಸುರಿವಶ್ರು ಜಲದಿಂದೆ ನೆನೆದು ನೋಡುತ್ತಲ್ಲಿ
 ಎನ್ನಂತೆ ಎನ್ನ ಪೆಸರಾಗಿ ಜಗದೋಳ್ಳೆರೆದು
 ಉನ್ನತ ವಿಲೋಚನಂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮುಮನರಿದು
 ಧರೆಗೆ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನಾಗಿರು ಮಗನೆ
 ಶರಣೆ ಶಿವದಾಸಿಯಾಗಿರ್ಕೆ ನಿನಗೆಲೆ ಮಗನೆ
 ಎಂದು ಕರುಣಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಲಿಂಗದೊಳ್ಳುಗಲಲ್ಲಿ

ಇಂದುಧರನಾಜ್ಞೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ನಿಲಲಲ್ಲಿ
 ಉಗ್ರನಸಮಗ್ರ ಪ್ರತಾಪರೂಪಿನ ತೆರದಿ
 ಉಗ್ರಲೋಚನನ ಪುರಹರನ ಕೀರ್ತಿಯ ತೆರದಿ
 ಹೊಸಮಸೆ ತ್ರಿಶೂಲಕ್ಕೆ ನೊಸಲ ಕಣ್ಣೊಗೆದಂತೆ
 ಅಸಮನಯನಕ್ಕೆ ಕರ ಚರಣ ಒಲಿದೊಗೆದಂತೆ
 ಸಿಡಿಲ ಸಂಗಡಕೆ ಬರಸಿಡಿಲೊಡಂಬಡುವಂತೆ
 ವೃಷನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣೆರವೆಯಾದಂತೆ
 ತರಣೆ ಬಿಂಬದ ಹಿಂಡು ನೊಸಲ ಮರೆಮೊಕ್ಕಂತೆ
 ಉರಿವಗ್ನಿ ಹೆರೆ ನೊಸಲ ಹಸೆ ಏರಿ ನಿಂದಂತೆ
 ವಡಬಾಗ್ನಿ ದಾವಾಗ್ನಿ ಸಂಗಡಂಗೊಂಡಂತೆ
 ಕಡುಪಿನಿ ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಹಣೆಗೊಂಡು ನಿಂದಂತೆ
 ಮುಗಿಲ ಮರೆಯೊಳ್ಳೊಳಿಸುವಕಂ ನಿಂದಂತೆ
 ಬಗೆಯೊಳಿವಿನ ಮರೆಯ ನಿಜದ ಬೆಳಗಿರ್ಪಂತೆ
 ಮೆರೆವ ನಂದಿಯ ಮೊಗವಡವ ಮರೆಯ ಕಣ್ಣೆಪ್ಪೆ
 ಕರೆಗೊರಲನಾಜ್ಞೆ ಮುಸುಕಿದ 'ನೊಸಲ ಕಣ್ಣೆಪ್ಪೆ
 ಇಂತು ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನೊಪ್ಪುತ್ತಮಿರೆ
 ಸಂತತ ಮಯೂರಪುರದೊಳಗೆ ಒಪ್ಪುತ್ತಮಿರೆ

ಶ್ರವಣ ಸಮಾಪ್ತ.

ದ್ವಿತೀಯಾಸ್ಥಲ.

ವೃತ್ತಃ— ಸದಮಲಸೂರ್ಯನಂತೆ ಬಿಸಿಗಣ್ಣಿನ ಕೋಪದ ಸುಂಜದಂತೆ ಕಾ | ಹೊದವಿದ ತೇಜದಂತೆ ಯೋರೆಯುಚ್ಚಿದ ರೂಲಿಯ ಬಿಡ್ಡದಂದಿ ರಾ | ದ್ರವ ನಿಜರೂಪಿನಂವವಿ ಭಯಂಕರ ಶಂಕರದಾಸಿವೈಯ್ಯನೊ | ಪ್ವಿದನತಿ ಘೋಕರಂ ಸತಕೃಪಾಕರವೀರ ತಮೋ ದಿವಾಕರಂ ||

ವಚನಃ— ಇಂತೊಪ್ಪೆ ಜಡೆಯ ಶಂಕರನಂ ಕಂಡು ಭಕ್ತಪ್ರವೃತ್ತವನುಂಡು ಪ್ರತಾಪನುಂ ಕೊಂಡು ನೊಸಲ ಕಣ್ಣಂ ಪಡೆದು ಪ್ರತಿವ್ಯಾಧಿಗಳನೊಡೆದು ಪರಸಮಯದ ಗರ್ವವಂ ಮುಲಿನು ದುರಿತ ಕುಲನುಂ ಜಡೆದು ಭವ ವೃಕ್ಷಮುಂ ಕಡೆದು ಮುಣ್ಯಪರಿಮಳನುಂ ಮುಡೆದು ನಂದಿಯ ನೊಗವಾಡವಂ ಪಡೆದು ಉತ್ತುಮಾಂಗದ ಶಿವಲಿಂಗದ ನೊಬಗಂ ಜಡೆಗಳ ಬೆಡಂಗಂ ಭಾಳಾಂಬಕದ ಭಯಂಕರಂ ಸತ್ಯದ ಸಾರ್ವಭೌಮಂ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಭೂಷಣನೆಸಿವ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯಂ ಶಂಕರಾನುಗ್ರಹನಿಶ್ಚಂಕಂ ಶೈವ ಪ್ರತಾಪತೇಜಃಪ್ರಭಾಕರ , ಕಿರಣನಾಗಿ ರಂಗಮಂಟಪದೊಪ್ಪಿ ಜಯಂಗೈಯ್ದರೆ ಮಯೂರಪುರ ಜನಮುಂ ಪರಮ ಭಕ್ತರುಂ ಹರಕರುಣನಾದುದನರಿದು ಭಾಳೋಚನಮಂ ಪಡೆದುದ ಕಂಡು ಪುರದೋಳಿರೆಯಿಸಿ ತಮ್ಮ ನಿಳಯಂಗಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ಧನ ಧಾನ್ಯಮಂ ದುಕುಲಮಂ ತಂದಾರಾಧಿಸಲು

ಇನೆಲ್ಲವನೊಳ್ಳೆಂ ಯಾಯಾವರಂ ತಕ್ಕುದ ತಂದು ಜಡೆಯ ಶಂಕರಂಗಿತ್ತು ಪ್ರಸಾದನುಂ ಕೊಂಡು ಸುಖವೋರ್ತುಂದಲ್ಲದೆ ಪರರರ್ಥವಂ ಹೊಮ್ಮವ ಪಿರಿಯತನಂ ಬೇಡ. ಆರಾಧಿಸಕ್ಕೊಂಬ ಭಾರಕ್ಕಾನಾರೆ ನೆಂದೊಲ್ಲದೆ ಧೈರ್ಯನಿಧಿ ಮಾಯಾಸಿರಹರಣಂ ನಿತ್ಯತ್ಯಸ್ತಂ ಭಕ್ತಿಯಂ ಬೀರದೆ ಶಿವನೊಲವಂ ತೋರದೆ ಸಂಸಾರಮಂ ನಟೆಯಿಸಲೆಂದೊಂದು ಮನೆಯೊಳ್ಳಾನ್ಯಮಂ ತರಲೆಂದು ನಡೆತಂದು ಧಾನ್ಯವಂ ಬೇಡಿ ಕೇಳ್ದ ಮನೆಯವಜೋಳವಿಲ್ಲದೆ ಶಂಕರಗಂಡಂ ಪಿರಿದೈಯ್ಯಾ ಪಿರಿದೆಂದು ನುಡಿಯೆ ಜೋಳದ ಪೆಸರ್ಪಂಕರಗಂಡನ ಪೆಸರಿ ಮುನ್ನರಿಯೆನರಿಯೆಂ ನಿನ್ನೊಲ್ಲೆನೊಳ್ಳೆಂ ಶಂಕರನ ಪೆಸಗೆಳ ಶರಣೆಂಬುದಿಂತು ಮಾಡಲಾಗದೆಂದು ಭಯಭಕ್ತಿಭರಿತಂ ಶಿವಲಿಂಗನಿಷ್ಠಂ ಶಂಕರನಾಮ ದಶಾವಸ್ಥಂ

ನಡನಡುಗಿ ಜಡೆಯರಂಕರನಲ್ಲಿಗೈತಂದಲೆ ದೇವ ದೇವ ಚಂದ್ರಧರ ಸಕಲ
 ಸನ್ಮಾಧಿಸತಿಯೆ ಜೋಡ ಪೆಸರುಂ ನಿನ್ನ ಪೆಸರಾಗಿರಡಪುದು ಎನಗ
 ಲಿದೆಂದು ಕೇಳಿ ದಾಳವ ನನ್ನದೆ ಜೋಡವಾಯವನ್ನಲ್ಲ ದೇವ ಇಂದು
 ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಧಾನ್ಯಮಂ ತಪ್ಪಾದೆನ್ನೊಂದಾಗದೆಲೆ ದೇವ ಎನೆ ಪನ್ನ
 ಗಾಭರಣಂ ನೀನೊಲ್ಲಂತೆನ್ನಂ ಸಲುವುನುದೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸೆ ತನ್ನಣುಗನ
 ನಿಜೈಗೆ ಲೋಕೈಕನಾಥಂ ಸಾಕಾರ ಸುಧಾವರುಷಂ ಪರುಷಪುಳಿಕಿತ
 ನಾಗಿ ಎಲೆ ಮಗನೆ ನಿನ್ನಂಕ ಶಂಕರವಾಸಿಯು ನೀನೊಲ್ಲದೋಗರಂ
 ನಮಗೆಕೆ ನಿನಗೆ ಸುಖವಾಗಿರಲ ಲೋಕಪಿರೋಧವಾಗಿರಲ ಲೋಕಪ
 ರದ ಹುಳುಕುಮಂ ಜೀರ್ಣಚೂರ್ಣವಂ ಗುಂಟಾಸುಬೀಜಮನೊಂದು
 ಗೂಡಿ ಅರೆದು ಎವಾಗಿತ್ತುದಂದಿಗೆ ಪ್ರಸಾದಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ನಿತ್ಯ
 ಪೃಶ್ಠತೆಯನೊಳಕೊಂಡು ಪ್ರಸಾದ ಪಥ್ಯ ಹೃದಯನಾಗಿ ಸುಖದೊಳಿ
 ಪೂಜೆಂದು ಯಾಯಾಪರಕ್ಕೆ ಶಿವಾಲಯದೋಪ್ಪರ್ವ ವಕ್ರಪಾದ
 ನೆಂಬ ಭೃಕ್ಕನಂ ಕರುಣಿಸಿಕೊಡಲೊಡು ಶಂಕರವಾಸಯ್ಯ ನಿನವ ಬಯಕೆ
 ಮನವನಿಂಬುಗೊಂಡು ಗುಂಟಾದಿ ಪ್ರಯ ವಿಷಕ್ರಿಯಾಯುಕ್ತಂ ಶಂಕರಾ
 ರ್ಪಿತ ಪ್ರಸಾದ ಜೀವಿಯಾಗಿ ಸುಖಕ್ಕಪ್ಪಿಯೆ ತನ್ನಿ ಪರಿಸ್ಥಾನಾದಿಂ
 ಬೀಗಿ ಜಡೆಯ ಶಂಕರನಿಂ ಶಂಕರವಾಸಂ ನೊಳುಕಣ್ಣಂ ಪಡೆದನೆಂಬ
 ಕೀರ್ತಿ ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗೆ ತದ್ಭಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳಿತ್ತ ಮುದನೂರೊಳು
 ಜೇಡರ ದಾಸ್ಯಯ್ಯಂ ರಾಮನಾಥ ಪ್ರಸಾದ ಸಗರ್ವದಯಂ ವಿವರಿತನ
 ನಿಧಿಯಂ ಪಡೆದೊಂದು ವಿವಸಂ ಶಿವನಂತೆ ಕೊಡುವರುಂ ಎನ್ನಂತೆ ಪದೆ
 ಪರಿಶೆಂಬ ಗರ್ವಂ ತನ್ನ ಮನದೋಳ್ತೊಳೆಯೆ ಮನನಿಜಹರನೀರನ
 ಗರ್ವಮಂ ಕಂಯ ತನ್ನಂಧಧಿಕನಂ ಕೊಂದೊಯ್ಯ ತೋರ್ಪನೆಂದು
 ಶಿವಂ ಸರ್ವಜ್ಞಂ ನಿಜ ಶರಣ ಪ್ರಣಯ ಕಲಹ ಲಿಲಾರೋಲಂ
 ಕನಸಿನೊಪ್ಪಿದಲೆ ಮಗನೆ ಶಂಕರವಾಸಯ್ಯ ನೀನೊಂದೆದೊಳೆರದೆ
 ಸಮಸ್ತ ಶಿವಪುರಂಗಂ ಪೊಕ್ಕು ವಿವ ನ್ನನನಂ ಕಂಡು ಸ್ವಧಕ್ಕರಂ
 ನೋಡಿ ಸಾಮಾನ್ಯಮಂ ಲೋಕ ಪ್ರತಾಪಮಂ ಬೀಗಿ ಮರನ್ನು ಬಿಪ್ಪಾ
 ದಂದು ಜಿಸಿಸಿ ಬಿಜಯಂಗೆಯಲಿಚ್ಛಿತ್ತು ಕರುತವಾಸಂವಾಗ್ಯಗಮಮಂ
 ಏತ್ತರ್ಪ ಸುಳುಕಂಗಳಂ ಎಂತಕ್ಕೆ ಸಂಪ್ರದೇಶಂ ಜಡೆಯ ರಂಕ
 ರನಂ ಬೀಳ್ತೊಂಡು ಶಿವವಾಸಿಯಂ ವಿಂತಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಗುಂಟಾದಿವಿಷ
 ಪ್ರಯಂ ಪಕ್ರಪಾದನ ಶಿವದೊಟ್ಟು ನವಲೆಯೆಂ ಮೊರಮಟ್ಟಿ ಜಡನೆ

ಬರ್ಪ ಹರಭತ್ತರಂ ಮರಳಿ ಕಸಿವಿ ದಕ್ಷಾಧ್ಯಕ್ಷಂ ಪುತ್ರದೈವ ವಿದ್ಯಾ
ವಾಣಂ ಅನುಚಿತ ದೈವತಸನಂ ದರ್ಶಿತದೈವ ಧರಾಧರವನಿ ದೈವ್ಯ
ದೈವಕೃಪಾಮೇರುವೆನಿಸ ರಂಕರದಾಸೈಯ್ಯಂ ಪಶ್ಚಿಮಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ನಡೆ
ತರುತಂ

ನೋಡಿದರ್ಗಿ ಶೈವಸಂಪದಮನೀವುತಂ ನುಡಿಸಿದರ್ಗಿ ಧರಣೀಶ್ವ
ರತ್ವಮಂ ಕರಣಿಸುತ್ತಂ ಪೆಟ್ಟಿದ ಪಾಣಿಗಳಂ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕಳುಹುತಂ
ಮುಟ್ಟಿದರಂ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಕಳುಹುತಂ ಕೆಲವೆಡೆಗೈದು ಪಲವೂರ್ಗಲಂ ಕಳೆದು
ದಾಸನ ಮನದ ಗವಾಮಂ ಬಿಡಿಸಿ ತವನಿಧಿಯಂ ಪೇಚಿಸಲೆಂದು ಶಿವ
ಭಕ್ತಿಭೂಷಣರೆನಿಸ ಪುರಾತನರ ವೃದ್ಧಾಚಾರ ಭಕ್ತಿರಸಂ ಮಡುಗಟ್ಟಿ
ದಂತಿವಾ ಮದನೂರ ಸುಗತರ್ಪಗಳ್ ಪೂಜ್ಯ ಮಾಳವ ವಂಗ
ಬಂಗಾಳ ತೆಲಗು ಗುರ್ಜರ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾ ದೇಶಂಗಳ್ಗೆ ಪಿಡಿದು
ಪೋಪ ಹಿಂಡುಗೊಟ್ಟಿಗೆಯ ತಂಡುಗಂ ತರೆಪೊರೆಯ ಜನಂಗಳಂ
ಬಂಟಿಗೊತ್ತೊತ್ತೆಯಂ ದಾಸಂಗೀರನಿತ್ತ ತವನಿಧಿಯ ಸಂಭ್ರಮದ ಸಂದ
ದಿಗೆ ಮನದೋಸ್ಸಂತಸಂ ಬಡುತ್ತಂ ಮದನೂರಂ ಪೊಕ್ಕು ರಾಮ
ನಾಥನಂ ಕಂಡೆರಗಿ ಆ ಶಿವಾಲಯದ ಹತ್ತಿರೆ ಬೀಡಾರಮಂ ಬಿಟ್ಟು
ರಂಕರದಾಸೆಯ್ಯಂ ಪುತ್ರಮುಖರನುಗುತ್ತಲಿರೆ ಇವಂ ಕೇಳ್ವು ಜೇಡರ
ನಾಸೈಯ್ಯಂ ಬಂದು ಪ್ಲೆಯ್ಯಕ್ಕೆ ಕೆಯ್ಯ ಮುಗಿದು ರವಿ ಹತ್ತಿರೆ ಚಂದ್ರಮಂ
ಕುಳ್ಳಿರ್ಪಂತೆ ಕೆಲದೋಳ್ವುಳ್ಳಿದರ್ಗಿ ಶಿವಕಥಾಗೋಷ್ಠಿಯಿಂ ಕಿರಿದು ಮೊಟ್ಟಂ
ಕಳೆದು ಹರುಡೋದಯರಾಗಿಸಾ ಸಮಯದೊಳ್ ಶಿವದಾಸಿಯರು ಎಲೆ
ಮಗನೆ ಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯೆಂದು ವಕ್ರಪಾದಂಗೆ ಪೇಳಲಾ ಮಾತಂ
ಕೇಳ್ವು ಜೇಡರ ದಾಸೈಯ್ಯಂ ಶಿವಕಾರುಣ್ಯ ಸಗವಾಶ್ವದಯಂ ತವನಿಧಿಯುಂ
ಟೆಂಬ ಗವಾದಿಂ ಮುಂಗಾಣದೆ ಮೇಲನರಿಯದೆ ಶಿವಭಕ್ತರ್ಪಿರಿಯರ್ಗೆ
ಪಿರಿಯರುಂಬೆಂಬುದನಿಯದೆ ಶಿವತಕರಂಗೆ ತಂಪನೀವಂತೆ ಭಾಸ್ಕರಂಗೆ
ಬೆಳಗಂ ಕುಡುವಂತೆ ವಟ್ಟಿಗೆ ಉಳ್ಳವಂ ಕುಡುವಂತೆ ಕೈಮುಗಿದು ದೇವ
ನಾರೋಗನೆಗೆ ಧಾನ್ಯಮಂ ತರಮಗಲೇಕೆ ಎನ್ನ ಮನೆಯೋಳ್ವುಕುಮಾರ
ಧಾನ್ಯಮುಂಟೆ ಇಲ್ಲಿ ನೀವಿರ್ಪನ್ನೆವರಂ ಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಪೋಗಲಾಗದು ನೀರೋ
ಧಂಬೇಡ ಒತ್ತು ಇನ್ನತ್ತು ಸಾವಿರ ಸಲ್ಲದೇವಂ ಕಳೆಪುನೆಂ ಆದಂ
ಕೈಕೊಳ್ವುದೆಂದು ಸ್ವರ್ಧಿನತೆ ಮಿಕ್ಕು ಸ್ನೇಹರಸಮೊಡನೆ ಸಂಪನ್ನತೆ
ಗೂಡಿ ಬಿನ್ನಸಂಗೆಯ್ಯೆ ರಂಕರಧಾನ್ಯಮನಿತುಬೆಳಗಂ ಮಾಣ್ಡುಂಕುರಿಸಿದಂ

క్షేపద మేలే పల్లవపద నమగోపం బిరసి ముగుళ్ళుగే మోగ
దోళలరే నోడి నుడిదనక్కక్క బడ భక్తగేమగే నేల్లీల్లిమదు
విరంజయ వక్త్రమం చివుంటి వృత్తువిన మనీయం ముత్తి హరియ
నోసలరుణ జలమం భిక్షుసాత్రయోల్లీవి విష్ణుక్షేనననిదేత్తి తిరి
దాడిదన మక్కళ్ళే సిరియల్లియదేలే దాస నిం కోడువన నాం
కోళ్ళవనుంటుంటిందు నసు కటికియనాడుత్త్రేళ్ళు బందు బీడా
రద మనీయ ముందోప్పువ తిప్పేయనాతం తేగేయిసి మోన్న కడ
వరంగళం తోరిసి నినగే బేళ్ళనితం కోళ్ళు కోళ్ళేలే దాస కోళ్ళే
నుత్త నిన్న నాల్వేరల్వేల్ల జళ్ళగే తక్కు మురుకవల్ల తవనిధియం
కోట్ట దేవం తానే కోండపం నిం మోగేందు శంకరదాస్వీయ్యం
జడిదు నుడియే

జేడర దాసయ్యంగే భితి బలిమ బేరగు రూసుగొండు
కాతుకం మట్టి జాతభయం జక్కలిసి కందిద రవియంతే కళి
యోడేద చంద్రనంతే మరుళంతే మరేదు శూన్య దృవయనాగి
నిందిరలమ్మదే మేల్లమేల్లనే నిజనిళయదత్త బరుతిర్ద దాసనం
కండిదేనిదేనోళగే తవనిధి కవలాయెత్తు పోరగే భక్తిరసం బరి
దాయెత్తు ముఖద నయం దారిత్తు కణ్ణుగళ కాంతి జారిత్తు
సత్యశరణర కూడుత్తరంగోట్టిరేకే అల్లదిదోళాడినితాగదేందు నుడియే
దాసం కోళ్ళు శివభక్తిసంపన్న అగ్గళద దుగ్గళే నింనెందంతే శంకర
దాసనోళ్ళులుగేయం మాప్పరే నమ్మ భక్తి ఎనితు నావేతరవరు
రామనాథనా పోక్తీనం మాడిదపనందారరివరు ఇంతిదల్లల్ల
నడియేందు సద్భక్తిగూడి శాంతిభూషణ్ శివైకనిష్ఠే ఏరి మేల్ల
మేల్లనల్లిం తోడగి మ్మేయిక్కూతం బందు చిత్తదభయమం మనద
లల్లీయుం ముఖద కార్పణ్యముం దిట్టేయ దృన్యముం బేరసి
దాసం శంకరదాస్వీయ్యగళ పదతళదోళా ధోపున బిళ్ళ దేవా
శిసువినోళ్ళీతియుంటి పశువినోళ్ళద్దియుంటి మతిహీనంగే మన్న
ణీయుంటి దీనంగే దాక్షిణ్యముంటి ప్లేణంగే జాణ్ణీయుంటి భక్తి
ఇడ్డేడియోచ్చయముంటి ఎన్నోళ్ళుణవనరసువరే తోక్తినోళ్ళప్పనర
సువరే సతీయపరాధమం పతి నిరీక్షిసువరే కృపాసముద్ర కరుణ

ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸೈಗಿಡೆದು ಬೀಳ್ತ ದುಗ್ಗಲೆಯಂ ಶಿವ
ಭಕ್ತಿಭರಿತಂ ಕಿಂಕುರ್ವಾಣ ಭಕ್ತಿರಸದೊಳಗೆ ನೋಡಿ ದಾಸನ ಮೇಲಣ
ಮುನಿಸುಂ ನಿಮಿಷದೊಳ್ಳೋಗೆ ಕರುಣಿಸಿ ಶಿರದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಹಸ್ತಮ
ನಿಟ್ಟು ರಾಮನಾಥಂ ಕೊಟ್ಟುಸಾರ ತವನಿಧಿಯುಂ ಒಳಗಣೆಂದ ತೆಗೆ
ತರ್ಪನೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯುಂ ಬಿಟ್ಟು ಇಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಮೇಲಣೆಂದುಕುತ್ರೆ
ಬರಲೆಂದು ವರವಂ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿವಾರಂ ಕಳುವೆ ನಿಜನಿಳಯಕ್ಕೆ
ಬಂದುಕ್ಕಿ ನೆಗೆವ ತವನಿಧಿಯುಂ ಕಂಡು ದಾಸದುಗ್ಗಲೆಯರ್ಗ ಹರುಷು
ದಳವೇರಿ ಶಿವಭಕ್ತನೋಳ್ಳುಂಬುಗೆ ನೂರ್ಮಡಿಸಿ ನಿಜನಿಳಯದೊಳು
ಶಿವನಂ ಓಲೈಸುತ್ತಿರಲಿತ್ತ ರುದ್ರವತಾರನಪ್ಪ ಶಂಕರದಾಸೈಯ್ಯಂ ಗವ
ಸಣಿಗೆಗವಿಸಿದ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರದಂತೆ ಮೊಗವಡದ ಮಹಿಮಂ ಸದಮಳ
ನಿಳಯಂ ಮುದನೂರೊಳರ್ದ ನತ್ತಲು

ಜಯಸಿಂಹರಾಯನಿರ್ವ ಕಲ್ಯಾಣದೊಳುಂ ದರ್ಭೆಯ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯರುಂ
ವೇದವಾದಿಗಳುಂ ಕೊಂಡೆಯರುಂ ತರ್ಕದ ತಾಮಸರುಂ ಯಜ್ಞದ
ಅಜ್ಞಾನಿಗಳುಂ ತಿಲದಾನದ ಕುಲಹೀನರುಂ ಮಹಿಷದಾನದ ಸಾಹಸಿ
ಗಳುಂ ಕಾಳಾಮುಖದಾನದ ದಾಳಿಕಾರರೆನಿಸ ದಾನಯಾಚಕರೆನಿಸ
ನೀಚರುಂ ನೆರೆದು ಬಂದರಸಂಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಎಲೆ ದೇವ
ನವಿಲೆಯೊಳೋರ್ವ ಶಂಕರದಾಸೈಯ್ಯನೆಂಬಾತಂ ನೊಸಲಕಣ್ಣಂ ಪಡೆದು
ಪರದೈವ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಂ ದಹಿಸುವ ಬಿರುದಿನ ಅತ್ಯಾಸುರಂ ಮಾಡಿ
ಕೊಂಡಿರ್ಪನೀಗಳ್ಳುದನೂರೊಳರ್ದಪನವನಂ ನಮ್ಮೂರ ತಮ್ಮಡಿಗಳ
ಕೂಡೆ ಕರೆಯಿಸಿ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪಮದಭಂಜನಂ ನಾರಸಿಂಹಂ ಬಾಯ್ದೆರೆ
ದಿದರ್ಪ ತನ್ಮೂರ್ತಿಯಂ ನೊಸಲಕಣ್ಣ ನೋಡಿಸಿ ಭಕ್ತರ ನುಡಿಯ
ಪೇರ್ಬಾಸಿಯ ಪುಸಿಕಂಗಳಂ ನೋಡಲಕ್ಕುಮೆನೆ ಅರಸಂ ಕೇಳ್ವಾ ಮಾತಿಗೆ
ನರಿಯ ಗೀತಕ್ಕೆ ಬಳ್ಳು ತಲೆದೂಗಿದಂತೆ ತಲೆದೂಗುತ್ತಂ ಒಡಂಬಟ್ಟು
ತಲೆದೂಗಿ ಸತ್ಯ ಶರಣನಚ್ಚ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನರಿಯದ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಗ
ಳಿಲ್ಲನೆರೆದು ಆ ಪಟ್ಟಣದ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕ ದೇವರ ಸ್ಥಾನಿಕರಂ ಕರೆಯಿಸಿ
ನೀವೆಂದು ಪೋಗಿ ಮುದನೂರೊಳರ್ದ ಶಂಕರದಾಸಯ್ಯನಂ ಒಡ
ಗೊಂಡು ಬನ್ನಿರೆಂದರಸಂ ಪೇಳೆ ಕೇಳ್ವ ತಮ್ಮಡಿಗಳ್ಳುದನೂರ್ಗೆ ಬಂದು
ಸತ್ಯಶರಣನಂ ಕಂಡು ದೇವ ದೇವ ಕಲ್ಯಾಣದ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕ ದೇವರೇ

ಮೊದಲಾದ - ಮಹಾಸ್ಥಾನಂಗಳಂ ಕಂಡು ಶಿವಭಕ್ತರಂ ನೋಡಲ್ಪಿಜ
ಯಂಗೈವುದೆಂದು ಪೇಳಲೊಡಂಬಟ್ಟು,

ಭಕ್ತಜನವೇಷ್ಟಿತಂ ಶಂಕರದಾಸಯ್ಯಂ ನರಸಿಂಹೋಪಸಂಹಾ
ರಕ್ಕೆ ಮೊರಮಡುವ ಶರಭದೇವನಂತೆ ಮೊರಮಟ್ಟು ನಡೆದುಬಂದು ಕಲ್ಯಾ
ಣಮಂ ಸುಗುತರ್ಪಾಗಳ್ ಜಯಸಿಂಹರಾಯಂ ಹಸ್ತಶ್ವರಥಪದಾತಿ
ಗಳಿಂ ಭತ್ತಚಾಮರ ಕಳಶ ಕನ್ನಡಿಗಳಿಂದಿದಿಗೊಳೆ ಪಟ್ಟಣಮಂ ಮೊಕ್ಕು
ಶರಣರ ನಿಲಯದೊಳು ಬಿಜಯಂಗೈದು ಶರಣಕುಲ ಸಂಭಾಷಿತ ಶಿವ
ಪುರಾಣ ಶಿವಕಥಾವೃತ್ತ ರಸದೊಳವಗಾಹಂಗೈದು ವಿಕಸಿತ ಹೃದಯ
ಕಮಲನಾಗುತ್ತೊಂದೆರಡು ದಿನಮಿರಲಲ್ಲಿಗೆ,

ಜಯಸಿಂಹರಾಯಂ ಕ್ಷುದ್ರಮಂತ್ರಾಳೋಚನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪ್ರಧಾ
ನಿಗಳಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಶಂಕರ ದಾಸಯ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೆಯ್ಯಂ
ಮುಗಿದು ದೇವ ಶಿವದೇವ ಸ್ಥಾನಂಗಳಂ ನೋಡಲ್ಪಿಜಯಂಗೈವುದೆಂದು
ತಾನೇಳ್ವು ಕೈಗೊಟ್ಟು ನಡೆತಂದು ಪಲವು ಲಿಂಗಂಗಳಂ ಭರದಿಂ ತೋರುತ್ತಂ
ಬರ್ಪಾಗಳ್ತಂದೆ ಸುವರ್ಣ ಖಚಿತವಾಗಿ ಕೋಳಿಯ ಗೂಡಿನಂತಿದರ್
ವಿಷ್ಟಗೃಹದೊಳ್ಳೊಂದು ದೇವಕಳಾಸಾನ್ನಿಧ್ಯವಹ ನೃಸಿಂಹ ಪ್ರತಿಮೆಯಂ
ನಿಮ್ಮ ನೊಸಲಗಣ್ಣಿಂ ನೋಡಲು ಘನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಾದಮದು, ನೋಡಿ
ಕರುಣಿಸಿಮೆನೆ ಶಂಕರ ದಾಸಯ್ಯಂಗಳಿಂದಯ್ಯೋ ಶರಭದೇವರ ಕಯ್ಯೋ
ಳ್ಳುಚ್ಚು ನೂರಾದವನಡಿಗಡಿಗೆ ಕಾಡಲೇಕೆ? ನೋಡಿದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ್ಳಿ
ವಕ್ಕು. ನಿಮಗೆ ನಿರೊಧಂಬರ್ಕು. ಬೇಡ ಬೇಡಕಟ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮನವ
ನೋಯಿಸಲೇಕಯ್ಯ ಬೇಡೆಂದು ಸುಮ್ಮನಿರೆ, ಮತ್ತೆ ಮೆಯ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ
ಡಿಗಳ್ನೋಡಿದೊಡಳಿವುಂಟೆ, ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಮಕ್ಕೊಂದಾಕ್ಷೇಪದಿಂ ಪರಿಹಾಸ್ಯವ
ನಾಡೆ, ಆ ಕಟಕಿಯಂ ಕೇಳಲಾರದೆ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಘೂರ್ಮಿಸಿ ಅಹಂಕಾ
ರದೊಳ್ಳಡಗರಿಸಿ ಬುದ್ಧಿಯೋಳ್ಬಲಿದು ಮನದೋಳ್ತುಳಿದು ಕೋಪದೋ
ಳ್ತುಸುಂಕೆ ಅದ್ಭುತ ರಸದೊಳಂಕುರಿಸಿ ರೌದ್ರದೋಳ್ತೂಡಿಸಿ ಭಯಾನಕ
ದೊಳ್ಳುವಿಸಿ ಗಂಭೀರದೋಳ್ತುಳಿಘುಳಿಸಿ ನೀರದೊಳ್ಳಜರಿ ವಿಕ್ರಮದೋ
ಳ್ಳರ್ಜಿಸಿ ಬರಸಿಡಿಲ ಗವಸಣಿಕೆದೆಗೆವಂತೆ ಕಡೆಗಾಲದ ಕಿಚ್ಚಿನ ಮುಚ್ಚು
ಳ್ಳಿರೆವಂತೆ ನಂದಿಯ ಮೊಗವಡವನೊಯ್ಯನೊಯ್ಯ ನೋಸರಿಸಲೊಡಂ
ಬಿಸಿಗಣ್ಣಿನೊಳಗೆ ಘುಳುಘುಳಿಸಿ ಸುಳಿದು ಥಗಿಲ್ಪುಗಿಲೆಂದು ಭೋಂಕೆನೆ
ನೆಗೆದು ಮುಂಗಾಣಿಸಿ ಪರಿದು ನೃಸಿಂಹ ಪ್ರತಿಮೆಯಂ ನೆರೆದುರುವೆ ನೃಕೇ

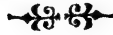
ಸರಿಯು ಘುರಿಘುರಿಲನುರಿದು ಬಾಯಿ ಹುರಿಹಂಚಾಗಿ ಕೋರೆದಾಡೆ
ನೆರೆ ಬಿರಿದು ನಿಡುನಾಲಿಗೆ ಸೆಕ್ಕನೆ ಸೀಳ್ವು ಬಿಡುಗಣ್ಣೊಡೆದು ಹಾರಿ
ವ್ಯಗವದನಂ ಭುಗಿಲೆಂದು ನಖದ ಕೈ ನೆರೆ ಸೀದು ಕರಿಮುರಿಯಾಗಿ
ಸರ್ವಾಂಗಂಗಳರಳ್ವು ಫಳಫಳನೆ ಕಳಲ್ವು ಬಿರ್ಚಿ ಬೇರಾಗಿ ಅರಗಿನ
ರೂಪನುರಿಯ ಕೊನೆ ಪತ್ತಿದಂತಾಗೆ ಬಾದುಮಯ್ಯನ ಮೆಯ್ಯಂಬರ
ಸಿಡಿಲು ಪೊಡೆದಂತಾಗೆ ನೃಸಿಂಹ ಪ್ರತಿಮೆ ಧರೆಯ ಮೇಲುರುಳೆ,

ಜಯಸಿಂಹರಾಯನುಂ ವೈಷ್ಣವರುಂ ವಾದಿಗಳುಂ ಉರಿದು ಮೊಗಹು
ಗೆಡಿ ಪರಸಮಯಿಗಳೊರೆಯಿಟ್ಟ ಹಲ್ಲಂ ಕಿರಿದು ಹುಲ್ಲಂ ಕರ್ಚಿ ದೇವ
ರುದ್ರಾವತಾರನೆಂದರಿಯದೆ ಮರೆದು ಮರುಳಾದ ಸರ್ವಾಪರಾಧಿಗಳು ದೇವ
ಉಗ್ರಲೋಚನಮಂ ಮುಸುಂಕು ಮುಚ್ಚುಳಕ್ಕೆಂದು ಚರಣದೊಳ್ ಸೈಗೆ
ಡೆದು ಪಟ್ಟಿದೊರಲ್ವು ಮೇಲನರಿಯದ ಬಾಲಕರ್ಗಿ ಪಿರಿಯರನರಿಯದ
ನರಗುರಿಗಳ್ಗೆ ನಿತ್ಯರನರಿಯದನಿತ್ಯರಂ ಕಾವುದೆಂದು ಕಿಂಕುರ್ವಾಣಮಂ
ತೋರೆ ಶಂಕರದಾಸಯ್ಯಂ ಕರುಣಿಸಿ ನೋಡಿ ನಂದಿಯ ನೊಗವಡಮಂ
ಮುಸುಂಕಿ ಜಯಸಿಂಹರಾಯಂಗಳಭಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ನಿಜನಿಳಯಮಂ
ಮೊಕ್ಕು ಪುರಹರನ ಪ್ರತಾಪರೂಪಂ ನರಸಿಂಹಪ್ರತಿಮಾವಿಭಾಕರನುಂ
ನರಲೋಕ ವೀರಭದ್ರನುಂ ಸತ್ಯನಿಳಯಂ ಶರಣರೊಡಗೂಡಿ ಶಂಕರಾ
ರೋಹಣಮನೋತರಂಗ ಸಮುಲ್ಲಸಿತ ಸಿತಹೃತ್ಯಮಲಂ ಕಲೃಣದೊ
ಳರೆಯಿರೆ.

ದ್ವಿತೀಯಸ್ಥಲ ಸಮಾಪ್ತ.

ತೃತೀಯಸ್ಥಲ.

ವೃತ್ತಃ—ಅರಿಯದೆ ಮೇಘವಹ್ನಿಗಿದಿರಾದ ನರಂಗೆ ಹುತಾಶನಾರ್ಚಗಂ
ತರಗೆಲೆಯಾಗುತಿದರ್ವೆನಿಸುಂ ಸಲೆ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನಂ
ಮೆರೆದ ಮಹೇಶನಂ ನಿಟಲ ಲೋಚನನಂ ಶಿವತತ್ತ್ವರೂಪನಂ
ಮರೆಯದೆ ನಿಚ್ಚ ಲೋಲೈಸುತೊಪ್ಪಿದನಾ ಜಯಸಿಂಹ ಭೂಭುಜಂ ||

ರಗಳಿ.

ಇಂತು ಜಯಸಿಂಹನೃಪನೋಲೈಸುತಿರಲಲ್ಲಿ
ಮುಂತೆ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನೊಪ್ಪುತ್ತಲ್ಲಿ
ನೆನೆದನಾ ಜಡಿಯ ಶಂಕರದೇವನಂಘ್ರಿಯಂ
ನೆನೆವರಭಿಮತವೀವ ಕಾರುಣ್ಯವಾರ್ಧಿಯಂ
ನೆನೆಯ ಪೊರಮಟ್ಟನಾ ಶಿವಭಕ್ತರೊಡನೆ ಬರೆ
ಮನಮೊಸೆದು ಜಯಸಿಂಹರಾಯನೋಲೈಸಿ ಬರೆ
ಬಂದರಸನಂ ಶರಣ ಸಂದೋಹಮಂ ಕಳಿಪಿ
ಸಂದಣಿಸ ಪರದೈವ ಕುಲದ ಗರ್ವವನಿಳಿಸಿ
ಶಿವದಾಸಿಗಳ್ಳಂತೆ ಪಿಂತೆ ನಡೆತರುತಿರಲು
ಶಿವನಿತ್ತ ವಕ್ರಪಾದಂ ಮುಂದೆ ಬರುತಿರಲು

ಶೈವಾಂಬುವಾರ್ಧಿವರ್ಧನ ವಿಮಲಚಂದ್ರಮಂ
ಶೈವ ಕುಲಗಗನ ಧವಳಪ ದಿನಪವಿಭ್ರಮಂ
ವೃಷಭೇಂದ್ರ ಮುದ್ರಿತ ಲಲಾಟೇಕ್ಷಣಾಂಕಿತಂ
ದಶದಿಗಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರತಾಪಾನ್ವಿತಂ
ಹರಭಕ್ತಿ ಭೂಷಣಂ ಪರಸಮಯ ಭೀಷಣಂ
ನರಹರಿ ಪ್ರತಿಮಾ ಮದ ಪ್ರಖರ ಶೋಷಣಂ
ನಡಿತಂದನಮ್ಮಮ್ಮ ನೆರೆ ಮನದ ನಿಶ್ಚಳಂ
ನಡಿತಂದನೆಲೆಲೆ ಪರಸಮಯ ಕೋಳಾಹಳಂ
ಬರುತಂ ಬಳಲ್ದ ಪೆಂಬೇರಿ ಪೊರಗೆಸೆದಿರ್ಪ
ನರರು ಕೊಂಡಾಡುವಾ ಮೈಲಾರನೊಪ್ಪಿರ್ಪ

ಮಾಳಿಗೆಯ ಕೆಲದ ಪಾಸಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು
 ವೈಳುಗನ ನಡೆಪುತಂ ತಾಗುತಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು
 ಸುಟ್ಟುರುಪದಿಂದೆನ್ನನಡಸಿದಂ ಬರ್ದುಕೆದೆಂ
 ಮುಟ್ಟುಬಾರದ ಮಹಿಮನಂಪ್ರಿಯಂ ಸೋಂಕಿದೆಂ
 ಎಂದಾಗಳಾ ಪ್ರತಿಮೆ ಬರ್ದುಕೆದೆನೆನುತಮಿರೆ
 ನಿಂದವರು ಕರುಣಮಂ ಪಾರುತಂ ನಡುಗುತಿರೆ
 ಅಂದು ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನೊಪ್ಪುತ್ತಮಿರೆ
 ಮುಂದೆ ನಲವಿಂ ವಕ್ರಪಾದ ಕುಳ್ಳಿರುತಮಿರೆ

ಬಂದಕೋರ್ವಳ್ಳನಿತಿ ದಂಡಿಗೆಯ ಪನ್ನಗದ
 ಸಂದಣಿಸ ವೀರಧೀರರ ಸತಿಯರೊತ್ತರದ
 ಪೆಂಬೇರ ಪಟ್ಟಣದ ಸೊಬಗಿನಗ್ಗದ ವನಿತಿ
 ಇಂಬಿನಿಂ ಮೆರೆವ ಮೈಲಾರದೇವಿ ರಾಗಿಸುತಿ
 ಸಂದಣಿಸ ಹರುಷದಿಂದಂದಣಮನಿಳಿತರುತಿ
 ಬಂದೊಳಗೆ ಪುಗಲವ್ವದಲ್ಲಿ ಪೊರಗೆಯೆ ನಿಲುತಿ
 ಮುಂದೆ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನಿರುತಿರೆ ಕಂಡು
 ಎಂದಳಾ ಸತಿಯವರ್ಗೆ ನೀವಿದಂ ಕೈಕೊಂಡು
 ಅಯ್ಯ ಪೂದಂಬುಲವನೇರಿಸಿರೆ ಮೈಲಂಗೆ
 ಕಯ್ಯಾರೆ ಮಾಡಿರೇ ವರವೀವ ಮೈಲಂಗೆ
 ಎನುತಲ್ಲಿ ವೀಳೆಯಮುನುಂ ಕರ್ಪುರಂಗಳಂ
 ಕೊನೆಯರಳ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಸಂಪಿಗೆಯ ನನೆಗಳಂ
 ನೀಡಿದಳ್ ಹರವೇಷವೆಂದರಿಯದಾತಂಗೆ
 ನೀಡಿದಳ್ ಹರಗೆ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯಂಗೆ
 ಕೊಡಲೀಸಿಕೊಂಡವಂ ಶಂಕರಂಗರ್ಪಿಸುತಿ
 ಮೃಡನ ಪ್ರಸಾದಮಂ ಲೀಲೆಯಂ ಕೈಕೊಳುತಿ
 ಗಂಧವಂ ಕಪ್ಪ ವಕ್ಷಸ್ಥಳಕೆ ಪೂಸುತಂ
 ಬಂಧುರ ಪ್ರಸವಮಂ ಮಕುಟದೋಳ್ಸುತ್ತಂ
 ವೀಳೆಯಮನಲ್ಲಿ ನಲವಿಂದೆ ಕೈಕೊಳುತಮಿರೆ
 ಮೈಳಯಗೆ ಕೊಡದೆ ತಾನೇ ಭೋಗಿಸುತ್ತಮಿರೆ

ಕಂಡದಂ ರಮಣಿ ಮಿಗೆ ಕೋಪಿಸುತೆ ತಾಪಿಸುತೆ
 ಕೊಂಡಿರಿಂತಿದನು ಮೈಲಾರಂಗೆ ನೇಮಿಸುತೆ
 ಎಲೆಯಯ್ಯ ಮೈಲಂಗೆ ಕೊಡದೆ ನೀಂ ಕೊಂಬರೇ
 ಒಲವಿಂದೆ ಪೂದಂಬುಲವನಕ್ಕದಿಸರ್
 ಎಂದು ಮೈಲಾದೇವಿ ನಿಂದಾಗ ಸಖಿಯರುಂ
 ನೊಂದು ಮನವಳಿದು ಮೈಲೆಯಗಂಜುತೆಲ್ಲರುಂ
 ಸಾರೆ ಮೈಲಯ್ಯನತ್ಯಗ್ರನೆಂದೆನುತಮಿರೆ
 ಮೂರಿ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನಂ ನುಡಿವುತಿರೆ

ನಸುನಗುತ್ತಲಿರ್ದಾ ಭವಿಗಳಂ ನೆರೆ ನೋಡಿ
 ಒಸೆದು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ಪ್ರತಿಮೆಯಂ ನೆರೆ ನೋಡಿ
 ಪಿಡಿಯೊರ್ಮೆ ಬಾರೆಲವೊ ತಂಬುಲವನೆನುತಲ್ಲಿ
 ಕೊಡಿ ಯೆನುತೆ ನಡುಗಿ ಮೈಯ್ಯಿಕ್ಕುತಂ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿ
 ಕೆಯ್ಯೊಡ್ಡಿ ತಂಬುಲವ ಕೊಂಡು ಸವಿದಂ ನಲಿದು
 ಮೆಯ್ಯೊಳಗೆ ಪೂಸಿಕೊಂಡಾನಂದದಿಂ ನಲಿದು
 ನಿಂದಿರಲ್ಪಂದವರು ಬೆದರಿ ಬೆಬ್ಬಳಿವೋಗಿ
 ಮುಂದುಗೆಟ್ಟಿರಿವುಗೆಟ್ಟಿತಿಭಯಾನತರಾಗಿ
 ಎಡಹುತಂ ತಾಗುತಂ ನಡೆಗೊಂಡು ಪರಿತಂದು
 ಕಡುಭೀತಿಯಿಂದೆ ಪುರಜನಕೆ ಪೇಳುತ್ತಂದು
 ಏನೆಂದು ಪೇಳ್ವೆವಿದನೀ ಧರೆಗೆ ಪೊಸತಾಯ್ತು.
 ಏನೆಂದು ನುಡಿದವೆವು ಕಣ್ಣೆ ಕೌತುಕವಾಯ್ತು
 ನಮ್ಮ ಮೈಲಾರದೇವಂಗೀಗಳಂತೋರ್ವ
 ತಮ್ಮಡಿ ಬರುತ್ತಿದನತಿ ಗರ್ವದಿಂದೋರ್ವ
 ನಿಂದು ತನ್ನಯ ಬಾಯ ತಂಬುಲವನಿಕ್ಕಿದಂ
 ಕುಂದಿತ್ತು ಮೈಲುಗನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸಂಪದಂ
 ಮೈಲಾರನೆಲ್ಲರೆಂಜಲ ತಿಂಬ ತೆರನಾಯ್ತು
 ಮೈಲಾರನೊಳಗೆ ದೂಷಣೆಯೆಂಬುದಿಂತಾಯ್ತು
 ಇನ್ನೇಕೆ ಮೈಲಾರನೊಪ್ಪದಿಂ ಪೂಜಿವುದು
 ಇನ್ನೇಕೆ ಹಾಳಾದ ದೂಳವಿಧು ಪೂಜಿವುದು

ಎನೆ ಕೇಳ್ವ ಪೆಂಬೀರ ಜನವೆಲ್ಲ ನಡೆತಂದು
 ತಮತಮಗೆ ಜೋಡ್ಯಮಂ ನೋಡಲೆಂದೈತಂದು
 ಅರರೆ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನೊಲವಿಂದಂದು
 ಇರದೆ ಪೋಗಲ್ವೇಳ್ವ ಮಂದಾಗ ಮನಬಂದು
 ಅಲ್ಲಿಂದೆ ಪೋಗಲೆಂದಾಗಲುದ್ಯೋಗಿಸುತೆ
 ಮೆಲ್ಲನೇಳುತ್ತೆ ಹರನಂ ನೆನೆದು ಸಾಗಿಸುತೆ
 ಕೊಡೆವಿಡಿದು ಬಾರೆಂದು ಕರುಣದಿಂ ಬೆಸಸುತರೆ
 ನಡೆತರುತೆ ವಕ್ರಪಾದಂಗೆ ಬೆಸಸುತ್ತಮಿರೆ
 ತನಗೆ ಬೆಸಸಿದರೆಂದು ಮೈಲಾರನೊಲ್ವೇಳ್ವ
 ಮನದೊಳಗೆ ಬದುಂಕಿದನೆನುತ್ತೆ ಸುಖಮಂ ತಾಳ್ವ
 ನಡೆದು ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯಂಗಳೊಡನೊಡನೆ
 ಕಡು ಭಕ್ತ ಮೈಲಾರ ಕೊಡೆವಿಡಿದು ಬರಲೊಡನೆ
 ಲೋಕವರ್ಚಿಸುವ ಮೈಲಾರ ಕೊಡೆಯಂ ಪಿಡಿಯೆ
 ಆಕಸ್ಮಿತಂ ತಾನೆನುತ್ತೆಲ್ಲರಂ ನುಡಿಯೆ
 ಆ ಪೋದನಾ ಪೋದನಕಟಕಟ ಮೈಲಾರ
 ಆ ಪಿಡಿದನಾ ಕೊಡೆಯನಯ್ಯಯ್ಯ ಮೈಲಾರ
 ಎಂದಲ್ಲಿ ಜನರೆಲ್ಲ ಬಾಯಳಿದು ಬರುತಮಿರೆ
 ನೊಂದು ಮೈಗುಂದಿ ಮಿಗೆ ಮರುಗಿ ಮೊರೆಯಿಡುತಮಿರೆ
 ಪರ ಸಮಯಿಗಳ್ಳುಸಿಯೆ ಪರ ದೈವವಲ್ಲಾಡೆ
 ನೆರೆದ ಜನವೆಲ್ಲವದ್ಭುತದೊಳುಂ ಮುಳುಗಾಡೆ
 ನಡೆತಂದನಪ್ರತಿಮನಲ್ಲಿ ಕಿರಿದಂತರಂ
 ಕೊಡೆಯ ನೆಳಲೊಳಗೆ ಮೃಡಮೂರ್ತಿ ಬರುತರೆ ಕರಂ
 ಮೈಲಾರನಂ ಬಿಡುವುದೆಮಗೆ ಶಶಿಶೇಖರಾ
 ಮೈಲಾರನಂ ಬಿಡುವುದೆಮಗೆ ಕರುಣಾಕರಾ
 ಎಂಬ ಕಿಂಕುರ್ವಾಣದವರುವಂ ಮನಂಗೆಗೊಂಡು
 ಬೆಂಬಳಿಯೊಳ್ಳೈತರ್ಪ ಜನದ ಬರವಂ ಕಂಡು
 ತಿರುಗಿ ಮೈಲಾರನಂ ನೋಡಿ ನೀನೇಂ ಬಂದೆ
 ಪುರಜನಂ ಮರುಗುತಿರಲೇಕೆ ಮೈಲುಗ ಬಂದೆ
 ಕೊಡು ಕೊಡೆಯನಾ ವಕ್ರಪಾದಂಗೆನುತ್ತಮಿರೆ
 ಕೊಡಲಾರದಲ್ಲಿ ಮೈಲುಗ ನುಡಿದನೊಪ್ಪುತರೆ

ದೇವ ಈ ಕೊಡೆ ಎನಗಿರಲ್ವೇಕು ಶಂಕರಾ
 ದೇವ ಈ ಕೊಡೆಯ ನಾಂ ಕೊಡೆ ಬಿಡೆಂ ಶಂಕರಾ
 ಕೊಡೆವಿಡಿದು ಪೊಡವಿಯೊಳು ರಂಜಿಸುವೆನೆಲೆ ದೇವ
 ಕೊಡೆಯಿರಲ್ಪೊತಳಂ ಬೆಸಕೈವುದೆಲೆ ದೇವ
 ಕಡು ಕರುಣದಿಂ ನೋಡಿ ಕೊಡೆವಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಂದು
 ಪೊಡವಿಗೀ ಕೊಡೆಯಿಂದೆ ಪೆಸರಕ್ಕು ನಿನಗೆಂದು
 ಇಂತು ವೈಲಾರನಂ ಕೊಡೆವಿಡಿಸಿ ನೋಡುತಂ
 ಅಂತಕಾಂತಕತನುಜನತಿ ಮುದದೊಳೊಪ್ಪತಂ

ತಿರುಗಿ ಕೆರಿದಂತರಂ ನಡೆತರುತ್ತಿರ್ಪಲ್ಲಿ
 ಉರವಣಿಸಿ ಭೈರವಂ ಸಂಭ್ರಮದೊಳಿರಲಲ್ಲಿ
 ಪಿಡಿದ ಡಮರುಗದ ಕಡು ಹೊಯ್ಲು ಸಂಭ್ರಮಗಳಿಂ
 ನಡೆದು ಕೂಳಂ ಬಂದು ತಿರುಗುತಿರ್ಪವರ್ಗಳಿಂ
 ತಲೆಗೆದರಿ ಯಲಗಿನಿಂ ತಿವಿದುಕೊಳುತಿರ್ಪರಿಂ
 ನೆಲದಿ ನಿಂದಿದುರ್ ಮಾಮಸಕದಿಂ ಕುಣೆವರಿಂ
 ಎಸೆದಿದರ್ ಭೈರವನ ನೆರವಿಯಂ ನೆರೆ ಕಂಡು
 ಅಸದಳದ ಶಿವಭಾರವಲ್ಲಿರ್ಪುದಂ ಕಂಡು
 ಶಿವಭಾರವೇಕೆ ತ್ರಿಶೂಲ ತಾನಿವರ್ಗೇಕೆ
 ಶಿವನ ಭಕ್ತರ್ಗಲ್ಲದನ್ಯರ್ಗೇ ತಾನೇಕೆ
 ಎಂಬ ನುಡಿಯಿಂ ಮುನ್ನು ಜನದ ಎದೆ ಜಗ್ಗಿನಲು
 ಇಂಬರಿದು ಭೈರವಂ ಪರಿತಂದು ಭೋಂಕೆನಲು
 ಶಿವಭಾರಮಂ ಪೊಳ್ಳು ಪದತಳಕ್ಕೆರಗುತಿರೆ
 ಶಿವಮೂರ್ತಿ ನೀನೆನಗೆ ಕರುಣೆಪುದೆನುತ್ತಮಿರೆ
 ಕರುಣದಿಂ ಭೈರವಂಗಿತ್ತು ಶಿವಭಾರಮಂ
 ಧರೆ ಪೊಗಳುತ್ತಿರೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಿಂಕರಾಕಾರಮಂ

ತಿರುಗಿದಂ ನವಿಲೆಯತ್ತಲು ಶಂಕರಧ್ಯಾನಿ
 ಬರುತಿರ್ದನಮ್ಮಮ್ಮನತುಳ ಬಲ ಕಡುಮಾನಿ
 ಶಿವನಲ್ಲಿ ನೊಸಲಕಣ್ಣಂ ಪಡೆದ ಸಂಪದಂ
 ತವನಿಧಿಯನೊಳಿಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟ ಮಹಿಮಾಸ್ವದಂ

ಉಗ್ರ ನರಸಿಂಹನಂ ಭಂಗಿಸಿದ ಭೀಕರಂ
 ಉಗ್ರಲೋಚನದ ಭಾಳಸ್ಥಳ ಭಯಂಕರಂ
 ಪೆಂಬೇರ ಮೈಲನಂ ಕೊಡೆವಿಡಿಸಿದುನ್ನತಂ
 ಬೆಂಬಿಡದೆ ಭೈರವನನುದ್ಧರಿಸಿದುನ್ನತಂ
 ಪರದೈವಸಂತಾನ ಘನಪವನವಿಸ್ತಾರಂ
 ಪರಸಮಯ ತಿವುರ ಕುಲಕಮನೀಯ ಭಾಸ್ಕರಂ
 ಅರರೆ ಷಡ್ವರ್ಷನದ ಗರ್ವಸರ್ವಸ್ವಹಂ
 ನರರ ದುರಿತೋಷ್ಣಕಾನನ ದಾವದರ್ಪಹಂ
 ಆಹ ನಂದಿಯ ಮೊಗವಡದ ಮಹಿಮನೈತರಲು
 ಸಾಹಸಾಭರಣನೋಲ್ಲೂರುತ್ತ ನಡೆತರಲು

ಕಂಡಿದಿಗೊಂಡರಾ ನವಿಲೆಯ ಮಹಾಗಣಂ
 ಚಂಡ ಕರದಂಡಧರ ಹರನ ನಚ್ಚಿನ ಗಣಂ
 ಸಿಡಿಲನಿದಿಗೊಳ್ಳ ಜೀಮೂತ ಸಂಕುಲದಂತೆ
 ಕಡುಗಾಯ್ದ ಬಿಸಿಗಣ್ಣನಿದಿಗೊಳ್ಳ ನೊಸಲಂತೆ
 ದಿನಕರನನಿದಿಗೊಳ್ಳ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯಂದದಿಂ
 ಅನುಪಮನನಿದಿಗೊಳ್ಳ ತೆಲ್ಲರಾನಂದದಿಂ
 ಇದಿಗೊಂಡು ಬಂದು ಶಂಕರದೇವರಂ ಕಂಡು
 ಸದಮಲನನೀಶ್ವರನನಪ್ರತಿಮಾನಂ ಕಂಡು
 ನಳನಳಿಸ ಕೆಂಜೆಡೆಯ ಕಮನೀಯನಂ ಕಂಡು
 ತೊಳತೊಳಸ ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಸತ್ಯಮಯನಂ ಕಂಡು
 ಪರಮಗುರುವಂ ಶರಣಕಲ್ಪತರುವಂ ಕಂಡು
 ವರಬಂಧುವಂ ಭಕ್ತಸುಖಸಿಂಧುವಂ ಕಂಡು
 ಜಡೆಯಶಂಕರದೇವರಂ ಹರುಷದಿಂ ಕಂಡು
 ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಕಟ್ಟಿಕ್ಕಿರಿದಪ್ಪಿ
 ಅಗಿವತಿ ಸ್ವೇಹರಸದಿಂದಗಲದಂತಪ್ಪಿ
 ಮುಂಡಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ತಳ್ಳಿಸಿ ಕುಣಿದಾಡಿ
 ಕೊಂಡಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮಣಿದಾಡಿ
 ಪೋದ ಬಂದಾದ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಬಿನ್ನೈಸಿ
 ಸಾದರಂ ಮಿಗೆ ಲಲ್ಲಿಗರೆದು ನೆರೆ ಬೋಳ್ಳಿಸಿ

ಗುಂಜಾದಿ ನವವಿಷಕ್ರಿಯೆಗಳಂ ಮೇಳೈಸಿ
 ರಂಜಿಸಲ್ ಶಂಕರಂಗಿತ್ತಿತ್ತು ಹಾರೈಸಿ
 ಸತ್ಯಪ್ರಸಾದಮಂ ಮನವಾರೆ ಕೈಕೊಂಡು
 ನಿತ್ಯನಾನಂದದಿಂ ಶಂಭುವಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು
 ನಡೆತಂದು ನಿಜನಿಲಯಮಂ ಪೊಕ್ಕು ರಾಗದಿಂ
 ಜಡೆಯ ಶಂಕರನ ಚರಣಧ್ಯಾನ ಯೋಗದಿಂ
 ಇರುತಮಿರಲಂದಾಗ ವಕ್ರಪಾದಂ ಪೋಗಿ

ಪುರದೊಳಗೆ ಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಪೋಗುತಮಿರೆ ಪಿರಿದಾಗಿ
 ತಂದ ಧಾನ್ಯಂ ಪೆರ್ಚಿ ರಾಶಿಯಾಗರೆ ಕಂಡು
 ಅಂದು ಶಂಕರ ದಾಸಿಮಯ್ಯಂ ಮನಂಗೊಂಡು
 ಗಣಪವಮಂ ಮಾಡಲೆಂದು ಮನದೋಳ್ಳಗೆದು
 ತ್ರಿಣಯನುಂ ವಕ್ರಪಾದನನಳ್ಳರಿಂ ಕರೆದು
 ಸುರಿದಿದರ್ಧ ಧಾನ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟಣವ ಹಾಯ್ಕಿಸೆನೆ
 ಇರದೆ ಶಂಕರಪುರದ ಮನೆಗಳೊಳ್ ಸುರಿವುದೆನೆ
 ಕರಪೊಳ್ಳಿತೆಂದಲ್ಲಿ ವಕ್ರಪಾದಂ ಬಂದು
 ಭರದೊಳ್ಳಿತಂದಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯಂಗಳಂ ತಂದು
 ಸುರಿಯಲ್ವಿದೇನೆನಲು ಕೊಟ್ಟಣವ ಮಿದಿವುದೆನೆ
 ಅರಿದಿದಿಂದೆಲೆ ಮಾರಿಕವ್ವೆ ತಾಂ ಮಿದಿವಳೆನೆ

ಕೇಳ್ವಲ್ಲಿ ವಕ್ರಪಾದಂ ತಿರುಗಿ ಪರಿತಂದು
 ಅಳ್ವ ಅವಧಾರೆಂದು ಮೆಯ್ಯಕ್ಕುತಂ ನಿಂದು
 ಒಂದು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬತ್ತವನೆಯ್ದೆ ಸುರಿವಲ್ಲಿ
 ಎಂದಳೊಕ್ಕಲಿತಿ ಯೋರ್ವಳ್ಳೆಂದು ತಾನಲ್ಲಿ
 ಮಿದಿಯಲಾರೆಂ ಮಾರಿಕವ್ವೆ ಮಿದಿಯಲ್ವೆಂದು
 ಒದರಿ ನುಡಿಯಲ್ವೆ ಆ ಬತ್ತವಂ ತಂದಿಂದು
 ಎಂದೊಡಾಹಾ ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿಗೊಟ್ಟಳ್ಳಗನೆ
 ತಮ ಧಾನ್ಯವನೆಲ್ಲವಂ ಬೇಗದಿಂ ಮಗನೆ
 ಊರ ಪೊರಗಣ ಮಾರಿ ಮಸಣಿಗಳ ಗುಡಿಗಳಿಗೆ
 ಅರೈದು ಧಾನ್ಯಮಂ ರಾಸಿ ಮಾಡಿಂದು ಮಿಗೆ

ಒಳ್ಳಿತಾದುದು ವಕ್ರಸಾವ ಪೋಗಿಂದೆನಲು
ಒಳ್ಳಿತೆನೆ ಧಾನ್ಯಮಂ ರಾಶಿಮಾಡೆಂದೆನಲು

ನಡೆದು ಹೆಡಿಗೆಯ ಧಾನ್ಯಮಂ ಬಂಡಿಯಂ ನೋಡೆ
ಎಡೆವಿಡದೆ ಪುರಜನಂ ಹಾದಿಗೊಂಡುದು ನೋಡೆ
ಮಾರಿ ಮಸಣೆಗಳು ಮೂಳೆಗೆಯ ಮುಂದಿರೆ ಕಂಡು
ಧಾರುಣಿಗೆ ರಂಜಿಸುವ ಬೆಟ್ಟದಂತಿರೆ ಕಂಡು
ನಡೆತಂದು ಮಾರಿಮಸಣೆಯರೇಳ್ಳು ಭರದಿಂದೆ
ಕಡು ಭೀತಿ ಎಡೆಗೊಂಡು ಬಂದು ಭರವಸದಿಂದೆ
ಅಕ್ಕಿ ಯಾಗದೊಡೆ ಪೊಡೆದುರುಸಿ ಕಳೆವಂ ನಾಳೆ
ಮುಕ್ಕಣ್ಣನವತಾರವರಿದುದು ನೀಂ ಕೇಳೆ
ನರಸಿಂಹನಂ ನೊಸಲಕಣ್ಣಿಂದೆ ಸೀಳಿದಂ
ಮರುಳು ಶಂಕರದಾಸ ಧರೆಗೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲಿದಂ
ಎಂದೀರ್ವರುಂ ಮರುಳ ತಂಡಂಗಳಂ ಕರೆದು
ಬಂದು ಪುರದೊನಕೆ ಮೊರಗಳನೆಲ್ಲವಂ ತಂದು
ಮಾರಿಮಸಣೆಗಳೊನಕೆ ವಿಡಿದು ಭೂತಂ ಸಹಿತೆ
ಮಾರಾರಿ ಯಣುಗನಂ ಪಾಡಿಸುತ್ತೆ ಕೇರಿಸುತ್ತೆ
ಮಿದಿದರಾ ರಾತ್ರೆಯೊಳ್ಳರೆ ಮೊಳಗುವಂದದಿಂ
ಮಿದಿದರೆಲ್ಲ ಭೂತಮುಂ ಕೂಡಿ ಚಂದದಿಂ
ಅಕ್ಕಿಯಂ ನುಚ್ಚು ತಾಡಂ ಕೇರುತಂ ಬೇರೆ
ಲೆಕ್ಕದಿಂ ರಾಶಿ ಮಾಡುತ್ತೆ ನಲವಿಂ ಬೇರೆ
ಇರಿಸೆ ಶಂಕರದಾಸಿಯನ್ನತ್ತಲೆನ್ನೊಡಿ

ತರಣೆಯುದಯಿಸೆ ಕಿರಣ ಪರ್ವತಾಗ್ರದಿ ಮೂಡಿ
ನೊಸಲಕಣ್ಣತ್ತನಾನಂದದಿಂ ಬರುತಮಿರೆ
ಅಸಮಪ್ರತಾಪನಿಧಿ ಕರುಣದಿಂ ಬರುತಮಿರೆ
ಮುಂದೊಪ್ಪಿ ಮಾರಿಮಸಣೆಗಳೆರ್ದರಂತಲ್ಲಿ
ಒಂದೊಂದು ಮರದಲ್ಲಿ ಕೇರುತಂ ಇರಲಲ್ಲಿ
ನರೆಮಂಡೆ ಬಿಚ್ಚೋಲೆ ನಸುಮಾಸಿದುಡಿಗೆಯಿಂ
ತೆರೆಗೊಂಡ ಮೆಯ್ಯ ನುಣ್ಣರಿಸಿನದ ಗಾಡಿಯಿಂ
ಮೊಗದೊಳುಂ ದಾಡೆಯೊಳ್ಳತ್ತಿರ್ದ ತಾಡಿನಿಂ
ಸೊಗಯಿಸಿರೆ ತೊತ್ತು ನಡೆವಂತೆ ಮಿಗೆ ಚಲ್ವಿನಿಂ

ಇದರ್ಥ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನಂ ನಡೆ ನೋಡಿ
 ಸಾದರ್ಪ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ ಸೈಗೆಡೆದು ಕೊಂಡಾಡಿ
 ನಿಂದಿದರ್ಪ ಹೆರೆಸಾದರ್ಪ ಕೈಮುಗಿದು ಪೊಡೆವಟ್ಟು
 ಇಂದುಧರ ಬೆಸನೆಲ್ಲವಾದುದಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
 ನೋಡು ದೇವಾ ಅಕ್ಕಿ ಇವು ನುಚ್ಚು ತೌಡೆಂದು
 ಕೂಡೆ ತೋರುತ್ತಮರೆ ಲೇಸು ಮಾಡಿದರೆಂದು
 ಕರುಣಿಸುತ್ತಕ್ಕಿಯಂ ಶಿವನಿಳಯದೊಳಗಿರಿಸಿ
 ಬರೆ ನುಚ್ಚುನಾ ಮಾರಿ ಮಸಣಿಯರ್ಗಪೈಸಿ
 ಒಂದು ಗಣಪವನನಗುವಿನಿಂ ಮಾಡಿದಂ
 ನಿಂದು ಶರಣಾವಳಿಗೆ ತುಷ್ಟಿಯಂ ಮಾಡಿದಂ
 ಚಾರುತರ ಗಿರಿಗಳೋಕ್ಕೈರುಗಿರಿಯಪ್ಪಂತೆ
 ಸುರುಚಿರ ನವಗ್ರಹದ ನಡುವೆ ರವಿ ಇರ್ಪಂತೆ
 ನಡುವೆ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನೊಪ್ಪುತ್ತಮರೆ
 ಮೃಡಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸಲೆ ನೆಲೆ ಭುವನಕೊಪ್ಪತಿರೆ
 ಇಂತು ಶರಣರ ನಡುವೆಯನವರತಲೊಪ್ಪುತಂ
 ಕಂತುಮದಮದನನ ಭಾವಮುಮನಪ್ಪುತಂ

ಇರಲಲ್ಲಿ ಶಿವದಾಸಿಗಳ್ಗೆ ಗರ್ಭಂ ಮೂಡೆ
 ಪರಮ ಶೈವ ಜ್ಞಾನದುರುಳಿ ಬಲಿಯಿತು ಕೂಡೆ
 ಪೊರಗೆ ಲಾವಣ್ಯರಸವಂಗದೊಳಗೋಲಾಡೆ
 ಮೆರೆವ ಗರ್ಭದ ಪಕ್ಕ ಸೂಚನೆ ಕರಂ ಮೂಡೆ
 ನವಮಾಸಮಾದುದಾ ಶಿವದಾಸಿಗಳ್ಗೆಲ್ಲಿ
 ಆವಯವಂಗಲ್ಲಡಿದುಚ್ಚವವನುಗಲಲ್ಲಿ
 ಪುಟ್ಟಿದಂ ಕಂದಂ ಶಿವಜ್ಞಾನದಂದವೆನೆ
 ಮೆಟ್ಟಿದಂ ಮಾಯೆಯಂ ತನಗೆ ನಿತ್ಯತ್ವಮೆನೆ
 ಆಗಳಾ ಕಂದನಂ ಕಂಡು ಮಿಗೆ ನಸುನಗುತೆ
 ರಾಗದಿಂ ಜಡಿಯ ಶಂಕರದೇವರಂ ಪೊಗುತೆ
 ಕಂದನಂ ನೆರೆ ನೋಡಿ ಜಾತಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ
 ಸಂದ ಸದ್ಯೋಜಾತನೆಂಬ ಪೆಸರಂ ಮಾಡಿ
 ಜಡಿಯ ಶಂಕರದೇವರ ಪ್ರಸಾದವನಿಕ್ಕಿ

ಒಡನೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯಂ ಬಾಯ್ತೆಣ್ಣೆಯುನುನಿಕ್ಕಿ
ಸಲಹುತಿರೆ ನೆರೆದ ನಾಲ್ಕೈದು ಸಂವತ್ಸರಂ

ನೆಲಿಸಲ್ವೆ ಗರ್ಭಾಷ್ಟಮಂ ದ್ವಿಜಾಗಮಕರಂ
ಕಂಡು ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನತಿ ಮಹಿಮೆಯಿಂ
ಖಂಡೆಂದುಮಾಲಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ನೊಲೈಯಿಂ
ಸಕಲ ಮಾಹೇಶ್ವರರ ಪ್ರಕರಮಂ ಕರೆಯಿಸುತೆ
ಅಕಳಂಕ ಚಿತ್ತನಾನಂದದಿಂ ಕರೆಯಿಸುತೆ
ಜಡೆಯ ಶಂಕರನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಹರುಷದಿಂ
ವೃಡನ ಕಾರುಣ್ಯಮಂ ಪಡೆದು ಅನುರಾಗದಿಂ
ರಂಗಮಂಟಪವೆ ಯುಪನಯನ ಮಂಟಪವಾಗಿ
ಜಂಗಮಪ್ರಕರವೇ ದ್ವಿಜಸಮಿತಿಗೆಣೆಯಾಗಿ
ಉಪನಯನವಾಯ್ತು ಸದ್ಯೋಜಾತ ದೇವಂಗೆ
ಉಪದೇಶವಾಯ್ತು ತಂದೆಯ ಕೈಯೊಳಾತಂಗೆ
ಅಂತಾಗ ಸುತ್ರನಂ ಶಿವಭಕ್ತನಂ ಮಾಡಿ
ಸಂತತಂ ಗಣತತಿಯನಾನಂದದಿಂ ನೋಡಿ
ಮಾರಿಮಸಣಿಗಳಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟಣಂ ಗುಟ್ಟಿಸುತೆ
ಮಾರಾರಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಗಣ ಪರ್ವಮಂ ಮಾಡಿಸುತೆ
ಬಂದ ಶರಣರ್ಗ ಸುತ್ರನನೊಪ್ಪಿಸಿಯೆ ಕೊಟ್ಟು
ಇಂದು ಶೇಖರನ ಶ್ರೀಪದಕೆ ನಂಬುಗೆಗೊಟ್ಟು
ಜಡೆಯ ಶಂಕರನ ಅನುದಿನವರ್ಚಿಸುವುದೆಂದು
ವೃಡನ ಶರಣರ್ಗ ಮಿಗೆ ಬೆಸಕೆಯ್ದುನಿನ್ನೆಂದು
ಅಂದು ಸದ್ಯೋಜಾತದೇವಂಗೆ ತಿಳಿಸುತಂ
ಬಂದ ಗಣ ಸಂಕುಲಕೆ ಬಿನ್ನಪವ ಮಾಡುತಂ

ನರಲೋಕದೊಳಗಿರುವ ಸಾಲ್ಲಿನ್ನು ಕರುಣೆವುದು
ಹರನೊಳಗೆ ಪುಗುವುದಕನುಜ್ಞೆಯಂ ಬೆಸಸುವುದು
ಎಂದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮದನುಜ್ಞೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು
ಬಂದನಾನಂದದಿಂ ಪುಳಕಮಂ ಕೈಕೊಂಡು
ನಡೆತಂದು ಜಡೆಯ ಶಂಕರದೇವರಂ ಕಂಡು
ವೃಡನೊಳಗೆ ಪುಗುತೆ ಕಡು ದೃಢವಂ ಮನಂಗೊಂಡು

ದೇವ ಶಂಕರ ಚಂದ್ರಧರ ಕೃಪಾವಾರ್ಧಿಯೇ
 ದೇವ ಗಂಗಾತರಂಗಾವೃತ ಕಪರ್ಧಿಯೇ
 ದೇವ ಸಂಸಾರವಾರಾಶಿ ವಡಬಾನಲಾ
 ದೇವ ಮಾಯಾಬೃಹದರಣ್ಯ ದಾವಾನಲಾ
 ದೇವ ಹರಿಯಜರಿಯದಾದ್ಯಂತ ರಹಿತನೇ
 ದೇವ ಪೂಜಿಸುವ ಸದ್ಭಕ್ತ ಸಂಪನ್ನನೇ
 ದೇವ ಎಡೆಗುಡುವುದೆನಗೆಲೆ ಜಡಿಯ ಶಂಕರಾ
 ಭಕ್ತರಂ ಗರ್ಭದೊಳಗಿರಿಸೆಲೆ ಕೃಪಾಕರಾ
 ಭಕ್ತರಂ ಕರುಣದಿಂ ರಕ್ಷಿಸು ದಯಾಪರಾ

ಎನುತೆ ಪುಳುಕಿಸುತೆ ಕಂಪಿಸುತೆ ನಸು ಬಿಮರುತ್ತೆ
 ತನಿನೇಹ ವುಣ್ಣುತ್ತೆ ಕೊನೆದು ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತೆ
 ತೆಗೆ ಪಂಚವಕ್ತ್ರವನೆನುತ್ತೆ ಹತ್ತಿರೆ ಸಾರೆ
 ಸೊಗಯಿಸುವ ಶಂಕರಂ ತೆರಹುಗುಡಿ ಮನವಾರೆ
 ಬೀಜದೊಳಗಂಕುರಂ ಪುಗುತಿರ್ಪ ಮಾಳ್ವೆಯಿಂ
 ತೇಜಮಂ ಕಾಂತಿ ಬಗೆದೊಳಪುಗುವ ಮಾಳ್ವೆಯಿಂ
 ಬಿಟ್ಟು ಹಮ್ಮುಂ ಜೀವನುಂ ಪರಮನಪ್ಪಂತೆ
 ನೆಟ್ಟನೆ ಜ್ಯೋತಿ ಪರಮ ಜ್ಯೋತಿಯಪ್ಪಂತೆ
 ಕೊಡನುದಕವಾ ಮಹಾಜಲದೊಳ್ಳೆರಿಸುವಂತೆ
 ಜಡಿಯ ಶಂಕರದೇವನೋಳ್ಪೊಕ್ಕನೋಲ್ದಂತೆ
 ಆಗಳೆರಗಿದವು ಪೂವಳೆ ಜಗಂ ಮಿಗೆ ಪೊಗಳೆ
 ರಾಗದಿಂ ದುಂದುಭಿಧ್ವನಿ ಗಗನದೋಳ್ಳಿಗಳೆ
 ನೆಗೆದುದು ವಿಮಾನವಾಕಾಶದೋಳ್ಳಿಗಳಗುತಂ
 ಬಗೆ ಮಿಗಲ್ಪೊಲಾಸದತ್ತತ್ತ ಪೋಗುತಂ

ಬಂದು ರಜತಾದ್ರಿಯಂ ಸ್ತೋಕ್ಕು ಶಿವನಂ ಕಂಡು
 ನಿಂದು ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕೈದುರ್ ನಿಸ್ಸೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು
 ಇರ್ದ್ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನಂ ನೆರೆ ನೋಡಿ
 ಸಾರ್ದು ಪುಳಕಂಗಳಿಂ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಕೈಗಾಡಿ
 ಕೇಳು ನಂದಿಶ ಇಂತಪ್ಪ ಭೀಕರರುಂಟೆ
 ಭಾಳಲೋಚನವನೆಮ್ಮಿಂದ ಪಡೆದವರುಂಟೆ

ಹರಿಯಜ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ನುರುಪಿ ಕಳೆದವರುಂಟೆ
 ಧರೆಯೊಳೆನ್ನಜ್ಜೆಯಂ ಕೊಂಡು ತೊನೆವವರುಂಟೆ
 ಮಾರಿಯಿಂ ಕೊಟ್ಟಣಂಗುಟ್ಟಿಸಿದರಿಂತುಂಟೆ
 ವೀರ ಮೈಲಾರನಿಂ ಕೊಡೆವಿಡಿಸಿದವರುಂಟೆ
 ಭಾಪು ಶಂಕರದಾಸ ದೇವ ಶಂಕರದಾಸ
 ಭಾಪು ಮಯ್ಯ ಭಾವೆನ್ನ ವೀರ ಶಂಕರದಾಸ
 ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡುತಂ ಗಣಕುಲಕೆ ತೋರುತಂ
 ಇಂದುಮುಖಿ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಬೆಸಸಿ ಕೊಂಡಾಡುತಂ
 ಹರುಷದಿಂದಂ ನೋಡಿ ಸಾರೂಪ್ಯ ಪದವಿತ್ತು
 ಕರುಣದಿಂದಂ ತಂದು ನಿತ್ಯ ತೃಪ್ತಿಯನಿತ್ತು
 ಭಾವಜಶರೀರ ವನದಾವ ಮುಖನೊಪ್ಪಿದಂ
 ದೇವಪರಿವೃತ ದಕ್ಷ ಯಜ್ಞಹರನೊಪ್ಪಿದಂ
 ನಿರುಪಾಧಿಕಾನಂದ ಕಾಂತಿಯಿಂದೊಪ್ಪಿದಂ
 ಪರಮ ಶುಭಕರ ಕಾಂತಿ ವರದನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ
 ಬೊಬ್ಬಿಡುವ ಸುರರ ತಲೆಗಳ ಭೀಮನೊಪ್ಪಿದಂ
 ಅಬ್ಬರಿಸುವಜ ಕಪಾಲದ ಭರ್ಗನೊಪ್ಪಿದಂ
 ಅವೃತಮಥನೋದ್ಭುತ ಗರಳಧರನೊಪ್ಪಿದಂ
 ಅಮರಕುಲಮಕುಟಮಣಿಖಚಿತಪದನೊಪ್ಪಿದಂ
 ಸುರಚಿರ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಭರಿತ ಶಿವ ನೊಪ್ಪಿದಂ
 ಗಿರಿಜೆಯಪ್ಪಿನ ಪುಳಕ ಭರಿತಾಂಗನೊಪ್ಪಿದಂ
 ಅನುಮ ಭಕ್ತರ ಪೆತ್ತ ತಂದೆ ಇಂತೊಪ್ಪಿದಂ
 ಅನುಮ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ

ವೃತ್ತ:- ಮುದದಿಂ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯ ವಿಭುವಿಂ ಗಾಶ್ವರ್ಯದಿಂದಿತ್ತು ಭಾ||
 ಳದ ಕಣ್ಣಂ ಜಗದೊಪ್ಪತಾಪ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ಪೈರಾಗ್ಯಸಂ||
 ಪದದಿಂ ಶೌರ್ಯದೊಳಾವಗಂ ಮೆರೆದ ಗೌರೀವಲ್ಲಭಂ ಭಕ್ತಿ ಸಂ||
 ಪದಮಂ ಕೂರ್ತಮಗೀಗೆ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ಲಲಾಟೇಕ್ಷಣಂ||

ಸಮಾಪ್ತ.

ಆದಯ್ಯನ ರಗಳೆ.

ಕಂದ— ಆದಯ್ಯನನೂರ್ವಿಗೆ ಗುರು।

ವಾದಯ್ಯನನರುಹಕುಂಭಿಕುಂಭಸ್ಥಳನಿ।

ಭೇದೈಯ್ಯನ ನೆರೆ ಮೆರೆದಂ।

ಮೇದಿನಿಯೊಳಗೆಮ್ಮ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ॥

ಮಂದಾನಿಲ ರಗಳೆ.

ಶ್ರೀಗೌರೀಪತಿಯೊಡ್ಡೊಲಗದೊಳು
ರಾಗಂ ಮಿಗಿಲಿರೆ ಗಣತತಿ ಕುಲದೊಳು
ಅಲ್ಲಿಯನಾದಿ ಯೆನಿಪ್ಪ ಗಣೇಶಂ
ಸಲ್ಲಿಲೆಯೊಳರ್ಪಲ್ಲಿ ವಿಳಾಸಂ
ಮಿಗೆ ಬಂದಳು ಸುರಕನ್ನೆಯದೋರ್ವಳು
ಸೊಗಯಿಪ ರೂಪಿಂದೊಪ್ಪುನಳೋರ್ವಳು
ಬರೆ ಕಂಡಾ ಗಣನಾಥಂ ಸೋಲ್ಲಿರೆ
ಸುರಕಾಮಿನಿಯಂ ಮೋಹದೊಳೆಳಿಸಿರೆ
ಹರನವರೀರ್ವರ ನೀಕ್ಷಿಸಿ ನಗುತಂ
ಕರೆದಿಂತೆಂದಂ ಕೃಪೆಯೊಳ್ಳಗುತಂ
ನೀವಿರ್ಬರುಮಾ ಧರೆಯೊಳು ಜನಿಸೀ
ಕಾವನನೇಳಿಪ ಸುಖಮಂ ಧರಿಸೀ
ಬರ್ಪುದೆನಲ್ಲಿನ್ನೈಸಿದನೊಲವಿ
ಸರ್ಪಾಭರಣಗೆ ನಗುತವೆ ನಲವಿಂ
ದೇವಾ ಬಳಕಿಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲುಂಟೇ
ದೇವಾ ಚರಣಮನೀಕ್ಷಿಪುದುಂಟೇ
ಕಾಮಂ ಕ್ರೋಧಂ ಪಿರಿಡಾಧರೆಯೊಳು
ವ್ಯಾಮೋಹಂ ಪಿರಿದವನೀತಳದೊಳು

ವಂಚನೆಯುಂ ಡಂಬುಂ ಪುಸಿಯವರೊಳು
 ಸಂಚಿತ ಪಾಪಂಗಳುಮುಂಟವರೊಳು
 ಎಂತಂತಿರ್ಪೆನದಿನ್ನೇನವೈಂ
 ಕಂತುಹರಾ ಬಳಕೆಂದಾಂ ಬವೈಂ

ಎನೆ ನಗುತೀಶ ಗಣೇಶನನೀಕ್ಷಿಸಿ
 ನಿನಗಂಜಲದೇಕಾನೇ ರಕ್ಷಿಸಿ
 ನಡೆಯಿಸುವೆಂ ಕಾರಣ ವುಂಟದರೊಳು
 ಕಡು ಪೆರ್ಚಿದಾರ್ ಸವಣರ್ಜಗದೊಳು
 ಅವರಂ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಧರೆಯೊಳ್ಳಿರೆವುತ
 ಅವನಿಗೆ ಕೌತುಕ ರಸವಂ ಕರೆವುತ
 ಬಳಕೆಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಸುಖದಿಂ ಬರ್ಪುದು
 ಪಳೆಯಾಂತಿಲ್ಲಿ ಗಣೇಶ್ವರ ನಸ್ಪದು
 ಎನೆ ಸಂತಸದಿಂದುರ್ಬುತೆ ಕೊರ್ಬುತೆ
 ತನು ತೀವಿದ ಸುಳಕಂಗಳ ನಾನುತೆ
 ಹರನಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡೊಲವಿಂ ಬಂದಂ
 ನರಜನ್ಮಕ್ಕೆಳಸುತೆ ಮೈಸಂದಂ

ಬಂದುತ್ತರ ಭಾಗದ ಶಿವಸುರದೊಳು
 ಇಂದುಧರನ ಕರುಣಂ ಮಿಗೆ ಭರದೊಳು
 ಶಿವಭಕ್ತನ ಸತಿಯುದರದೊಳಿರುತ್ತಿರೆ
 ಶಿವಭಕ್ತಗೆ ಗರ್ಭಂ ಮೂಡುತ್ತಿರೆ
 ನಡೆ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೇ ಜಡನಾಗಿರೆ
 ತೊಡೆ ಡಾಳದ ಮೇಳದ ಸುಖಿಯಾಗಿರೆ
 ತ್ರಿವಳಿಗಳವಿರಳವಾಗುತೆ ಹಾರಲು
 ನವನಾಭಿಯ ಗುಣೈಗಳಗಂ ತೋರಲು
 ನಡು ಪೊಂಗುತೆ ಕೀಳ್ಕೊಡೆ ದಳವೇರಲು
 ಸಿಡು ಬಾಸೆಗೆ ನಯವೇರುತೆ ಬೀರಲು
 ಪೀನ ಕುಚಂಗಳ ತುದಿ ಕಾಗಿಡುತ್ತಿರೆ
 ನಾನಾ ರುಚಿ ಕಕ್ಷಮನೊಳಕೊಳುತ್ತಿರೆ
 ಕಂಬುಗ್ರೀವಂ ತೊಳತೊಳಗುತ್ತಿರೆ
 ಇಂಬಿಂ ಮುಖವಳಯಂ ಬಿಳಗುತ್ತಿರೆ

ಆಲರ್ಗಣ್ಣುವಲಯಮಂ ಪಳಿವುತ್ತಿರೆ
 ನಲವಿಂ ಕುಂತಳ ವಗ್ಗಳಿಸುತ್ತಿರೆ
 ನವಮಾಸಂ ಶಿವಭಕ್ತಗೆ ತೋರಲು
 ನವಕಾಂತಿಗಳಾ ಮೆಯ್ಯೊಳ್ಳೀರಲು
 ಶಿವನಣುಗಂ ಪೊರಮಡಲನುವಾದಂ
 ಅವನಿಯನೀಕ್ಷಿಸಲಾರೆ ಕಣ್ಣೆರೆದಂ
 ಸರ್ವಾಂಗಳ್ಳಡಿಲಲ್ಲಡಿಲುತ್ತುಂ
 ಸರ್ವೇಶನನೊಳಗಳವಡಿಸುತ್ತಂ
 ಕ್ಷೀರಾಂಬುಧಿಯಿಂ ಶಶಿಯೊಗೆವಂದದಿ
 ಮೇರುವಿನಿಂ ಸುರಕುಜವೊಗೆವಂದದಿ
 ಪುಟ್ಟಿದವನಿಗೆ ಸತ್ಯಂ ಪುಟ್ಟಲು
 ಮೆಟ್ಟಿದನವನಿಗೆ ಸುಕೃತಂ ಮೆಟ್ಟಲು
 ಶಿವನಂ ನೋಡಲು ನೆರೆ ಕಣ್ಣೆರೆದಂ
 ಸವಿಯಲು ಪ್ರಸಾದಕೆ ಬಾಯ್ದೆರೆದಂ
 ಆದಯ್ಯನೆನಿಪ್ಪದು ತನ್ನಾಮಂ

ಸಾದರಮೀಶಂಗತುಳ ಪ್ರೇಮಂ
 ಆಗಿರೆ ಬಾಲ್ಯಮನೊಲವಿಂ ಕಳೆದಂ
 ಸಾಗಿಪ ಸುಕುಮಾರತೆಯಂ ತಳೆದಂ
 ಸಂಸಾರದ ಸವಿಗಾಣುತ ಬೆಳೆದಂ
 ಹಂಸಂ ಬೆಳೆವಂದದಿ ಮಿಗೆ ಬೆಳೆದಂ

ಬೆಳೆಯಲು ಗುರುಕರುಣಂ ತನಗೊದವಿತು
 ತಿಳಿವಿನ ಮುಖವೀಶ್ವರನೊಳಗೊದಗಿತು
 ತಿಸುಳಂ ಡಮರುಗವಜಶಿರವಭಯಂ
 ನೊಸಲೊಳ್ಳಣ್ಣುಪಭಾರೂಢತೆಯಂ
 ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಕಂಡಂ ಶಿವನಿರವಂ
 ಪಿಂಗದೆ ಕಂಡಂ ಪರಮನ ವರವಂ
 ಸೋಮಯ್ಯನೆ ಗುರು ತನಗೆಂದರಿದಂ
 ಸೋಮೇಶಂಗತಿ ಮತಿ ಯೆಂದರಿದಂ

ಇಂತರಿವುತ್ತುಂ ನೇಮಂ ಮಾಡುತ್ತೆ
ಸಂತತ ಶಿವಸುಖದೊಳಗೋಲಾಡುತ್ತೆ

ಇರೆ ಯೌವನವಾದಯ್ಯಂ ಗಾಗಲು
ಹರಭಕ್ತಿಯು ತನ್ನೊಳು ಪುಟವೇಳಲು
ನೊಸಲೊಳು ಭಸಿತಮನೊಪ್ಪದೊಳಡುತಂ
ಎಸೆಯಲು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಂ ಕೊಡುತಂ
ಶಿವನಂಘ್ರಿಗಳಂ ಚಲುವಿಂ ಮುಟ್ಟುತೆ
ಶಿವಸುಖ ಸಂತಸದೊಳಗೋಲಾಡುತೆ
ಶಿವಗಿತ್ತಾ ವಿಳೆಯಮಂ ಸವಿವುತೆ
ಶಿವಧೂಪದೊಳಂ ತನ್ನಂ ಪೊರೆವುತೆ
ಬಲವರುತಂ ಲಲನೆಯರಂ ನೋಡುತೆ
ನಲವಿಂ ಪಶುಪತಿಗಂ ಬಿನ್ನವಿಸುತೆ
ಶಿವನಂ ನೆನೆವುತೆ ಸುಖಮಂ ತಳೆವುತೆ
ಭವನಂ ಪಾಡುತೆ ಭಾವಮನೇಣಿಸುತೆ
ಸರ್ವಂ ಬೆವಹಾರಂಗಳ ತೆರನಂ
ಉರ್ವಿಯೊಳಗೆ ಪರಿದಾಡುವ ತೆರನಂ
ಕೂಡಿದ ಮೊದಲಂ ಲಾಭದ ಪರಿಯಂ
ನೋಡಲು ಲೆಕ್ಕದ ಗಣಿತದ ಪರಿಯಂ
ಕಲಿಸಿದನಾದಯ್ಯಂ ಗಾ ಜನಕಂ
ಕಲಿಸಲು ಪುತ್ರನ ಕಣ್ಣಂ ಮಾನಕಂ
ಮಾಯಾ ವೆವಹಾರಂ ತಿಳಿವುತ್ತಿರೆ
ಆ ಯೌವನದಿಂದಂ ಗರ್ಜಿಸುತಿರೆ
ಪಿತನಾದಯ್ಯನ ಪರಿ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಂ
ಸತತಂ ಸಂತಸದಿಂ ಬಾಳುತ್ತಂ

ಮಗನಂ ಕರೆದೆಲ್ಲಮನಾಳೋಚಿಸಿ
ನೊಗಯಿಸ ಭಂಡಂಗಳ ನೊಲಿದೊಪ್ಪಿಸಿ
ಪಲವೆತ್ತಿನೊಳಂ ತೀವುತ್ತೊವುತೆ
ಪಲವುಂ ದೋರಿಗರಂ ಕರದೀವುತೆ

ಪುತ್ರಂಗೆಲ್ಲವನಪ್ಪೈಪುತ್ತುಂ
 ಪತ್ತು ಸಹಸ್ರಂ ಪೊಂಗಳ ತರುತಂ
 ಪುತ್ರನ ಕೈಯ್ಯೊಳ್ಳೊಟ್ಟಂತೆಂದಂ
 ಉತ್ತಮ ವಸ್ತುಗಳಂ ಕೊಳ್ಳೆಂದಂ
 ಪುಲಿಗೆರೆಯಣಿಗೆರೆಯಂ ಪುರದೊಳಗಂ
 ನಲಿವಿಂ ಪಲವುಂ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗಂ
 ಪರಿದಾಡುವುದೆಲೆ ಕಂದ ಎನುತ್ತಂ
 ಹರನಂ ನೆನವುದು ಮರೆಯದೆನುತ್ತಂ
 ಸೋಮಯ್ಯಂ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಬಪ್ಪಂ
 ಸೋಮಯ್ಯಂ ಚಿತ್ತದೊಳೊಲವಿಪ್ಪಂ
 ಲೋಭದೊಳಿಪ್ಪುದು ಸದ್ವ್ರಯವಾಗದು
 ಲಾಭವನರಿವುದು ಮರೆದಿರಲಾಗದು
 ಎನೆ ನಸುನಗುತ್ತಾದಯ್ಯಂ ನುಡಿದಂ
 ಮನಸಿಜ ಹರನಣುಗಂ ನೆರೆ ನುಡಿದಂ
 ಮೊದಲೀಶನ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯೆ ಲಾಭಂ
 ತದನಂತರವಿನ್ನಂಟೀ ಲಾಭಂ
 ಎನುತಾಗಳೆ ಪಿತನಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡಂ
 ಮನದೊಳು ಸೋಮಯ್ಯನನೆಡೆಗೊಂಡಂ
 ನಡೆತಂದಂ ಭಕ್ತಿಯೊಳಾದಯ್ಯಂ
 ನಡೆ ತರುತಿರ್ದಂ ಶಿವನಾದಯ್ಯಂ

ಇತ್ತಲು ಸುರಸತಿ ಶರ್ವನ ಸಭೆಯೊಳು
 ಉತ್ತಮಗುಣ ನಿಧಿ ಜನನದ ವಶದೊಳು
 ಸಲುತ್ತಂ ಪುಲಿಗೆರೆಯೊಳು ಬಂದೊಪ್ಪುವ
 ಸಲೆ ಸವಣರ್ಸಂತಸದಿಂದೊಪ್ಪುವ
 ಸುರಹೊನ್ನೆಯ ಬಸದಿಯ ಪೂಜಾರಿಯ
 ಅರುಹಂತನನರ್ಚಿಸ ಪೂಜಾರಿಯ
 ಹರುಷದಿ ಯವನಾ ಲಲನೆಯ ಬಸಿರೊಳು
 ಅರುಹಂತನ ವಾಪದ ಕಗ್ಗಿಸಿರೊಳು

ಪಂಕಜದಂತಿರೆ ಪುಟ್ಟದಳೊಲವಿಂ
ಪಂಕವನೆಂದುಂ ಪೊದ್ದದೆ ನಲವಿಂ

ಪುಟ್ಟಲು ಪದ್ಮಾವತಿ ಯೆನೆ ನಾಮಂ
ಗೊಟ್ಟರು ಸಿತ್ಯಮಾತೆಯರತಿ ಪ್ರೇಮಂ
ತಾನಾಗಿರೆ ಶೈಶವಮಂ ಕಳೆದಳು
ನಾನಾಭರಣಂ ರಂಜಿಸೆ ಬೆಳೆದಳು
ಸಸಿಕಳೆಯಂದದಿ ಕಾಮುದಿಯಂದದಿ
ಬಿಸಕಂದದ ಕಂದದ ಮುಗುಳಂದದಿ
ತಳೆದಳು ಪದ್ಮಾವತಿ ವಿಭ್ರಮಮಂ
ತೆಳದಳು ನವ ಯೌವನ ಭೂಷಣಮಂ
ನಡು ನಡೆ ನುಡಿಗಳು ಕಿರಿದಾಗುತ್ತಿರೆ
ಮುಡಿನೊಲೆ ಜಘನಂ ಪಿರಿದಾಗುತ್ತಿರೆ
ಭಾಳತಳಂ ನಯಮಂ ಕರೆವುತ್ತಿರೆ
ತೋಳ ಮೊದಲು ಮೊಗರಂ ಸೂಸುತ್ತಿರೆ
ಅಳಕಂ ನೊಸಲೊಳು ರಂಗಂಬೊಗುತ್ತಿರೆ
ತಿಳಕಂ ಕಾಂತಿಯ ಮರೆಯೊಳು ನಿಂದಿರೆ
ತರದಿಂ ಬಾಲ್ಯದ ತೆರೆ ಸರಿವುತ್ತಿರೆ
ನಿರುತದ ನಲವಿಂ ಯೌವನ ವೊಪ್ಪಿರೆ
ಪುಷ್ಪಂಜಲಿಯಂ ನೋಟಂ ಕೆದರಲು
ಪುಷ್ಪರಂ ವನದೊಳು ಮಿಗೆ ಹೆದರಲು
ತೊಡಿಗೆಯ ನಿನದಂ ವಾದ್ಯಗುಡುತ್ತಿರೆ
ನಡೆ ಸುಗತಿಗಳಂ ಮೇಳೈಸುತ್ತಿರೆ
ಯೌವನಮಲ್ಲಿ ಸುಪಾತ್ರಮದಾಗಿರೆ
ಅವ್ವಳಿಸುವ ವಿಟರೆದೆ ಬಿರಿವುತ್ತಿರೆ
ತನಗೊಳಗಾದಯ್ಯನ ನರಸುತ್ತಂ
ಮನುಜರನಾವಗ ವೊಲ್ಲದಿರುತ್ತಂ
ಇರೆ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳರಿಯದೆ ಮರುಗುತ
ಹರೆಯದೊಳಾರುಮನೊಲ್ಲಳಿದದ್ಭುತ

ಈ ಸುಖವಿನ್ನಾರಿಗೆ ಇರ್ದಪುದೋ
ಈ ಸೊಬಗಿನ್ನಾರಂ ಸಾರ್ದಪುದೋ
ಎಂದುಮ್ಮಳದಿಂದಂ ನೋಡುತ್ತಿರೆ
ಅಂದಂದಿಂಗತಿ ಚಿಂತೆಯೊಳಿರುತಿರೆ

ಬರುತಿರ್ದಂ ಶಂಕರನಾದಯ್ಯಂ
ದುರಿತ ಕುಳಂಗಳ ನೆರೆ ಪೊಯ್ವಯ್ಯಂ
ಪುರದೊಳಗೆಲ್ಲಂ ಕಾವುಳ ನೆಗೆಯಲು
ಅರುಹಾಗಾರದೊಳದ್ಭುತ ವೊಗೆಯಲು
ಸುರಹೊನ್ನೆಯ ಬಸದಿಯ ಜಿನನಳುತಿರೆ
ಅರುಹ ವ್ರತಿಗಳ್ಳೊತುಕವೆನುತಿರೆ
ಪುಲಿಗೆರೆಯೊಳು ಪೊಕ್ಕುಂ ಶಿವಭಕ್ತಂ
ಕಲಿಭಲಿ ಸೌಮ್ಯಭಾಷಾಯುಕ್ತಂ
ಪುಗುತಂ ಬಸದಿಗಳಿರಿದಿರೆ ಕಂಡಂ
ಮಿಗೆ ಬಗೆಯೊಳಗೆ ನಿರೋಧಂಗೆಂಡಂ
ಅರಸುತ ಬಂದಂ ಹರನಾಲಯಮಂ
ಹೆರೆಯಂ ಸೂಡಿರ್ದನ ಮಂದಿರಮಂ
ಕಂಡಂ ಹೋಜೇಶ್ವರನಿಷ್ಠಿರವಂ
ಕಂಡಂ ಮೂಲಸ್ಥಾನದ ವರವಂ
ಅಲ್ಲಿಯೆ ಬೀಡಾರಂ ತನಗಾದುದು
ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುವಿನಾಲಯಮಾದುದು
ಬಂದ ಸುವಸ್ತುವನಲ್ಲಿರಿಸುತ್ತಂ
ಬಂದ ಗ್ರಾಹಕ ತತಿಗೀವುತ್ತಂ
ಮೊದಲುಂ ಲಾಭಂಗಳ ನೋವುತ್ತಂ
ಸದಮಲ ಚಿತ್ತಂ ಸುಖದೊಳಿರುತ್ತಂ'

ಒಂದು ದಿನಂ ನೇಮಂ ಮಾಡುತ್ತಿರೆ
ಇಂದುಧರನ ಭಕ್ತಿಯನೊಳಕೊಂಡಿರೆ
ಪುಳುಕದ ಸಂದಣಿಯಿಂ ಪರುಶನಮಂ
ಜಳಬಿಂದುಗಳಿಂದಂ ದರುಶನಮಂ

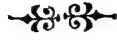
ನಾಡುತ ಪಾದೋದಕಮಂ ಕೊಳುತಂ
 ನೋಡುತೆ ಹರಕರುಣಮನೆಡೆಗೊಳುತಂ
 ಭರದಿಂ ಪ್ರಸಾದ ಜೀವಕನಾದಂ
 ಹರಪದ ಪಂಕಜ ಭಾವಕನಾದಂ

ಪಟ್ಟಣಮಂ ನೋಡಲು ಪೊರನುಟ್ಟಂ
 ನೆಟ್ಟನೆ ಸುಖನಿಕರದೊಳವಟ್ಟಂ
 ಸುಕುಮಾರ ಶಿರೋಮಣಿ ಬರ್ಪಂದದಿ
 ಅಕಳಂಕ ಸುಧಾಕರ ಪೊಳೆವಂದದಿ
 ನಲವಿಂ ಪದುಮನ ಸಖ ಬಪ್ಪಂದದಿ
 ಸುಲಲಿತ ಸೌಂದರ್ಯಂ ನಡೆವಂದದಿ
 ಜಂಗಮ ಸುರತರು ನಡೆತಪ್ಪಂದದಿ
 ಲಿಂಗದ ಮಹಿಮಾನಿಧಿ ಬಪ್ಪಂದದಿ
 ಮೆಲ್ಲನೆ ಪುರವೀಧಿಯೊಳಂ ಬರುತಿರೆ
 ಬಲ್ಲಿದನಾದಯ್ಯಂ ಬರುತಿರೆ ಇರೆ

ಪ್ರಥಮಸ್ಥಲ ಸಂಪೂರ್ಣ

ದ್ವಿತೀಯಸ್ಥಲ.

ಕಂದ— ಸುಲಿಗೆರೆಯ ಪುರಜನಂಪೂ|

ವಲಿಗೆದರದ ಪುಷ್ಪಸೌರ ಭಾಸ್ವಾದಮವಾ |

ಕುಳಿತ ಮಧುಕರ ಮುಖೋದ್ಗತ|

ಕಳರವವೀಧಿಯೊಳೆ ಬರಲಾದಯ್ಯಂ||

ಗದ್ಯ— ಇಂತು ಪುರವೀಧಿ ನಿರೀಕ್ಷಣ ಸಂಜನಿತ ಹರುಷ ಪುಳಕ ಶರೀರಂ, ಸುಖನಿಕರ ಮುಖಾವಲೋಕನನಾಗುತ್ತಂ ಬರೆವರೆ ಮುಂದೆ ಸುಧಾಧವಳಿತ ಸೌರಭಾದಿ ವೇದಿಕಾಸ್ತಂಭಂಗಳ ನಡುವೆ ಹಂಸ ಕುಳ ಕೀರ ಕುರವಕ ಸರಸೀರುಹ ಲತಾವಳಿಗಳ ತಂಡಣೆಯಿಂ ಕೊಳನಂತೆ ವಿರಾಜಿಸ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯಂ ಭೋಂಕನೆ ಕಂಡು ಸ್ನೇಹಂ ಕವಿದು ಅರ್ತಂ ತಲೆದೋರಿ ತಾಪ್ತರ್ಯಂ ಕೈಮಿಕ್ಕು ಲವಲವಿಕೆ ಬೆಳೆದು ಸವಿನೋಟಂ ಸಂದಣಿಸಿ ಸೌಂದರ್ಯದ ಮದಂ ಸೀಮೆಯ ನೋಕಕೊಳಲಾರದೆ ಲಾವಣ್ಯದ ರಸದೊಳು ತಾಂ ಮುಳುಗಿ ನೋಡಲರಿಯದೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ವಿಲೋಚನದ ಬಳಸಂದು ಮನದೊಡನೆ ಭಾವಂ ಬಲಿದು ಸಾತ್ವಿಕ ರಸಪರವಶದಿಂ ಮಿತ್ರರ ಮೇಲೆ ಮೆಯ್ಯನೀಡಾಡಿ ಪರಮಹಂಸನಂತಿರ್ದ ಆದಯ್ಯನಂ ಪದ್ಮಾವತೀದೇವಿ ಬೋಂಕನೆ ಕಂಡು ನವಯೌವನವಂ ಮುಂಗಾಣೈಗೊಟ್ಟು ರೂಪನೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನೋಟಮಂ ಇಂಬುಗೊಟ್ಟು ಆಸೆಯಂ ನಿಮಿರ್ತೆಗೊಟ್ಟು ಜಿಲ್ಲಂ ಸೂರೆಗೊಟ್ಟು ಪ್ರೇಮರಸಂ ತೀವಿ ಮನಂ ನನೆವಿರಿ ತವಕಂ ಬೀಗಿ ತನುವರಲಿರಲಿರ್ಬರ ಪರ್ಬುಗೆಯ ನೇಹಮಂ ಮಿತ್ರಜನಂ ಕಂಡು ಕಮಳಾಕರಕ್ಕೆ ಹಂಸಮಿಥುನಂಗಳಂ ತಪ್ಪಂತೆ ತಂದು ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಸೆಜ್ಜೆಯರಮನೆಯ ವೃದ್ಧತರ ಹಂಸ ತೂಲ ತಲ್ಲದೊಳು ಸುಖಮಿಥುನಮನೊಲ್ಪಿರಿಸುವಂತಿರಿಸಿ ಸಖೀ ಜನಂ ಕೃತಕ ಸಂಕೇತ ಗಮನಸ್ಥಾನವಾದರಿತ್ತಲು,

ಪದ್ಮಾವತಿಯುಂ ಆದಯ್ಯನುಂ ಗಾಢಾಲಿಂಗನದ ಮುತ್ತಿಗೆಯತ್ತಲಗ್ಗ ಳವಾಗಿ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೊಳಗುಗೊಟ್ಟು ಲಜ್ಜಾರಸಂ ಬೆಂಗೊಟ್ಟು ಅಭಿಮಾನದ ಕೋಂಟೆ ಕೋಳುವೋಗಿ ಧೈರ್ಯದ ಕದಂದೆರೆದು ಕರಣಂ ಕಲಿವಿಲಿಯಾಗಿ ಸುಖಂ ಸೂರೆವೋಗಿ ಮನಂ ಪಿಡಿವಟ್ಟು ಮುಟ್ಟಿದ ಸುಖ

ಮಂ ಸೋಮನಾಥನ ಸ್ವರಣೆಯಿಂ ಸವಿವೃತ್ತಿರ್ಪ ಸುಖ ಸಮಯದೊಳಂ
ಮುನಿಸಿಲ್ಲದ ಕಲಹಂ ಕೋಪವಿಲ್ಲದ ಖಾತಿ ಭಂಗವಿಲ್ಲದ ಸೋಲಂ ಭಾರ
ವಿಲ್ಲದ ಬಳಲೈ ನಿಶ್ಚೆ ಇಲ್ಲದ ನಿಡುಸೂಯ್ ತಣಿವಿಲ್ಲದ ತೃಪ್ತಿ ಅಗತ್ಯೆ ಇಲ್ಲದ
ವಿರಹವಾತುರಿಸಿ ಚಿತ್ತ ಭೂಮಿಯೊಳೊಳಪೊಕ್ಕು ನೇಹದ ಬೀಜಂ ದೇಹ
ಮನ್ಮಥ ಘಟ್ಟಿ ಯಂತ್ರದಾಟದೊಳ್ಪಟ್ಟಿದ ಸ್ನೇಹ ಜಲದಿಂ ತಳಿತು ಪುಳು
ಕದಗೆಯೊಯ್ಪು ನಳನಳಿಸಿ ಬೆಳದ ಮಕರಕೇತನುದ್ಯಾನದೊಳು ವಿಸಟಂ
ಬರಿವ ವ್ಯಾಕುಳಾಕ್ಷರಂ ಕೊಳವರ್ಕ್ಕಿಯ ಧ್ವನಿಯನಿಂಬುಗೊಳುತಿರೆ ಕುಣಿನ
ಳಕಂ ಶಿಳೇಮುಖಂಗಳನನುಕರಿಸೆ ನರು ಸುಯ್ಯಲರೆಂಬ ಗಂಧವಾಹಂ ಸುಳ
ಯೆ ಗಾಢಾಲಿಂಗನದ ಲತೆವನೆಯೊಳಗೆ ಸಮಸುಖ ಸಾರ್ವಭೌಮರಾಗಿ
ತಮ್ಮೊಳು ತಮ್ಮನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದೇನುಮನರಿಯದೆ ತಾವಿಬ್ಬರೊಬ್ಬರಾ
ದಂತೆರಡನರಿಯದೆ

ಪಲಕೆಲವು ವತ್ಸರಂಮಿದೊಂದು ದಿನವಾದಯ್ಯನುಂ ಪದ್ಮಾವತಿ
ಯುಂ ಒಂದಾಗಿ ಬಿನದದಿಂ ವ್ಯಾಘ್ರಪುರದ ಪೊರಗಣ ಪೂರ್ವ ತಟಾ
ಕದಸರಭಾಗದ ತರುವನದೊಳು ಶುಕಸಿಂಹ ಹಂಸ ಮಯೂರಕೀರ ಲೀಲಾ
ನಿರೀಕ್ಷಣಾಸಕ್ತರಾಗಿರಲಲ್ಲಿಗೆ ನೀಳ್ವ ಕೆಂಜೆಡೆಯಿಂ ತಾಳ್ವ ಕುಂಡಲದಿಂ ಉಟ್ಟ
ಪುಲಿದೊವಲಿಂ ತೊಟ್ಟ ರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯಿಂದಿಟ್ಟ ಭಸಿತದಿಂ ಪೊಳೆವ ಕಣ್ಣಂ
ಬೆಳೆಪ ಗಂಡಸ್ಥಲವಿ ತೊಳಸ ಸುಲಿಸಲ್ಲ ವಿಳಾಸದಿಂ ಮೆರೆನ ಮೈವಳಗು
ಬನಕ್ಕೆ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಂ ಸೂಸೆ ಸತ್ಯದಂತೆ ಪುಣ್ಯದಂತೆ ಭಕ್ತಿಯಂತೆ ಬರು
ತಿರ್ಪ ತಪೋಧನಮೂರ್ತಿಗಳ ಅದಯ್ಯಂ ಕಂಡು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದಿ
ವಂದು ಅಷ್ಟುಂಗ ಪ್ರಣತನಾಗಿ ನಿಂದಿದುರ್ ದೇವ ಎತ್ತಣಿಂ ಬಿಜ
ಯಂಗೈದಿರಿ ಕಂಗಳ ಕಾಂತಿ ಕುಂದಿದವು ಮುಖಮಂಡಲಂ ಕೊರಗಿದವು
ಪುಣ್ಯೋದರಂ ಬಡವಾದುದು ಬೆಸಕ್ಕೆವೆನೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿದ ಭಕ್ತನ
ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ಎಲೆ ಮಗನೆ ಮುಂದರಿಯದೆ ಬಂದೀ ಊರಂ
ನಿನ್ನೆ ಪೊಕ್ಕುನ್ನತಿಗೆಟ್ಟ ಬಸದಿಗಳಂ ಬತ್ತಲೆಯ ಜೊಂಬೆಗಳಂ ಕಂಡು
ಜಿಗಡುಗೊಂಡು ಜೀವಿನ ವನಮಂ ಪೊಕ್ಕಂತೆ ಪೊಲಗೇರಿಯಂ ಸಾರ್ಧಂತೆ
ದಿಸೆಗೆಟ್ಟು ತೃಪ್ತಿಯಡಗದೆ ಪತ್ತುಪವಾಸಂ ಪತ್ತಿ ನಡೆಯುಡುಗಿ ತ್ರಾಣಂ
ವರತು ಕಂದಿ ಕುಂದಿ ನೊಂದು ವ್ಯಾಘ್ರಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ವ್ಯಾಘ್ರಮು
ಖಮಂ ಕಂಡಂತತಿ ಭಯದಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ತಟಾಕದೇ
ರಿಯ ಮೇಲೆ ಬರುತಂ ಭಸ್ಮಾವಶೇಷ ಲಲಾಟನಾಗಿದ ನಿಮ್ಮಂ ಕಂಡೆ

ವಿನ್ನೆಲ್ಲಿಗಂ ಪೋಗಲಾರೆವೆಂದೊಂದು ನಿರುಪಮಸ್ಥಲದ ನೆಳಲ ಹೊಸ ಹಸಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಳಲ್ದ ಪಟ್ಟಿರಲವರಂ ಕಂಡು,

ಕಣ್ಣೀರಂತೀವಿ ಕುಕ್ಕುಳಂಗುದಿದು ಶೋಕರಸದೊಳಾಳ್ವು ದೈನ್ಯದಿಂ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಲಾಕೆಯನುಕೂಲಾಲೋಚನೆಯನರಿದು ಸಂತಸಮನಾಂತು ದೇವದೇವ ಪುರದೊಳು ಪೊಕ್ಕುತಿಬೇಗದಿಂ ಬೋನ ಮನನುತರಿಸಿ ತಳುವುಮಾಡದೆ ಬರ್ಪೆನನ್ನೆವರ ಈ ನೆಳಲೊಳಲ್ಲಿಯೆ ನೆಲ ಸಿರ್ಪುದೆಂದು ನಲವಿಂ ಬಿನ್ನೈಸೆ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು ನೀನೆ ಸರ್ವಸಾಧ ನಮಂ ಬೇಗ ಮಾಡೆಂದು ಕಳುಪೆ ಬಂದು ಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥಗಳಂ ತಂದು ಪದ್ಮಾವತಿಗೊಪ್ಪಿಸಲೊಡಂ ದಿವ್ಯ ಪರಿಮಳದಿಂ ಸವಿಯಂ ಸಾಲಿಡುವವ್ಯತಾನ್ನಮನತ್ಯಾದರದಿಂ ಮಾಡುತ್ತಿರೆ ಅತ್ತಲಾ ದಯ್ಯಂ ತಪಸ್ವಿ ಪಸಿದನೆಂದು ಬೇಗ ಬಂದು ನಿಳಯಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಪದ್ಮಾ ವತಿಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಲಾಕೆ ಒಡೆಯರಂ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ತರುವುದೆನೆ ಅತ್ತಲ್ವನಕ್ಕೆ ಪೋದನಿತ್ತಲು,

ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಪಿತನಪ್ಪ ಪಾರಿಷಪಂಡಿತಂ ಮೇರೆಗೆಟ್ಟು ಮತಿಹೀನಂ ಕೋಪಣದಿಂ ಬಂದ ಹೊಸ ಋಷಿಯರೆನಿಸ ನೀಚರಿಗೆ ಚರಿಗೆಯಂ ಪೇಳಿ ಬರಿಯ ಭಂಡರುಂ ಲೋಚನಂ ತಾಲ್ಯರುಂ ಬೆತ್ತಲೆಯ ಭ್ರಷ್ಟರುಂ ಕಂಚದ ಖೂಳರುಂ ತಟ್ಟುಗಳ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳುಂ ನಾರುವಾಯ ನರಕಿಗಳುಂ ಸರ್ವ ಮಲಭಾಂಡರುಂ ನೆರೆದು ಬಂದು ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಸಂದಣಿಸೆ ಪಾರಿಷ ಪಂಡಿತಂ ಕಂಡು ಪೇಳ್ವದೊಂದು ಮಡಿ ಬಂದುಮ ನಾಲ್ಮಡಿಯಾಯ್ತೆನ್ನೇನಂ ಮಾಳ್ವೆನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ತನ್ನ ಸತಿಯಂ ಕರೆದು ಕೇಳಲದಕ್ಕಂಜಲುಬೇಡ ನಮ್ಮ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಗಂಡಂ ಗೊರವರ್ಗೆಂದು ಮಾಡಿಸಿದ ಬೋನವು ದರ್ಪುದೇಳಿ ಎಂದು ಮಗಳಂ ಕರೆದು ಕೆಸರ ಕೊರತೆಗೆ ಕತ್ತುರಿಯಂ ಕೊಳ್ವಂತೆ ಸುಣ್ಣದ ಕೊರತೆಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಂ ಬಳಸುವಂತೆ ಮಸಿಯ ಕೊರತೆಗೆ ಮಾಣಿಕವಂ ಕೂಡುವಂತೆ ಬೇಲಿಯ ಕೊರತೆಗೆ ಕಲ್ಪತರುವಂ ತರಿ ವಂತೆ ಕಸದ ಕೊರತೆಗೆ ಕರ್ಪುರದ ರಜವಂ ಬೆರಿಸುವಂತೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯಂ ಬೋನವಂ ಬೇಡ ಪದ್ಮಾವತಿ ನಡನಡುಗಿ ಬೇಡಬೇಡ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲೆಂದು ಬಾಗಿಲೊಳ್ಳಲೆ ಚಂದ್ರಕಳೆಯಂ ರಾಹು ಪಿಡಿವಂತೆ ಪಿಡಿದು ಒಳಪೊಕ್ಕು ಕೊಂಡು ಪೋಗಿ ಸುರಹೊನ್ನೆಯ ಜಿನಪ್ರತಿನಿಗೆ ಮಾರಿಯಂ ತಪ್ಪಂತೆ ತಂದು ಕಾಡುಗಿಚ್ಚಿಗೆ ತುಯ್ಯಲ ಸೂಡುವಂತೆ ಸುಧೆಯಂ ನಾಯಿಗೆ

ರೆವಂತೆ ಪಂಚಭಕ್ಷಮಂ ನಾಯಸಂಗಿಕ್ಕುವಂತೆ ಫಳರಸಮಂ ಬಕಂಗಿ
ಕ್ಕುವಂತೆ ತಂದು ಬೆತ್ತಲೆಯ ಬಣಗುಗಳಿಗಿಕ್ಕಿ ಕೆಂಗೈಗಳೊಳು ತಮ್ಮ
ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಕರ್ಮಶೇಷವನುಂಬಂತುಂಡು ಚಂಡಿಗಳೆಲ್ಲಂ ಪೊರಮ
ಡುವ ಸಮಯದೊಳು,

ಬಳಲ್ವ ತಪೋಧನ ದೇವರ್ಗ ಕೈಗೊಟ್ಟು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಡಗೊಂಡು
ಬರ್ಪಾಗಳು ಬೆಳಗಿನ ಮುಂದಣ ಕತ್ತಲೆ ಪರಿವಂತೆ ಸುಣ್ಯದ ಮುಂವಣ
ಪಾಪಂ ಪರಿವಂತೆ ನೋಡೆ ನೋಡೆ ಋಷಿಯರ್ಪರಮ ಪೋಗಲಾದಯ್ಯಂ
ಸಂದೇಹಿಸುತ್ತಂ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನೋಡುವಾಗಳಾ ಇರುಳ ತಾವರೆಯಂತೆ
ಹಗಲ ಚಂದ್ರಮನಂತೆ ಮಶಿ ಪತ್ತಿದ ಸುವರ್ಣ ಸುತ್ತಳಿಯಂತೆ ಕಂದಿದ
ಪದ್ಮಾವತಿಯಂ ಬೆಸಗೊಳಲು ನುಡಿಯಲಮ್ಮದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಸೆರೆ ಬಿಗಿದು ಭಿತಿ
ಗೊಂಡಾಗ ತಮ್ಮ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ಬಲ್ಲಿಂ ಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಬೋನಮಂ
ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಋಷಿಯರ್ಗಿತ್ತರಿನ್ನಿವರ್ಗೆ ಬೋನಮಂ ಮಾಳ್ವೆನೆಂದು
ನುಡಿಯಲಾ ನುಡಿಗೊಮ್ಮೆ ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟಿ ಕೆಂಪಡರ್ಪ ಕಂಗಳಂ ಕೆತ್ತವ
ಮೊಸೆಯಿಂ ಒತ್ತುವ ಕರಣಂಗಳಂ ಒತ್ತುವಾಸೆಯಿಂ ಮುತ್ತುವ ಕೋಪದಿಂ
ಕನಲ್ವ ನೋಡುತ್ತಿವಳಂ ಕೊಂದೊಡಂ ಪಂಡಿತನಂ ಖಂಡಿಸಿದೊಡಂ ತಪೋ
ಧನನಂ ತಣಿಸಿದಂತಾಗದೆನುತ್ತಂ ಒಳಗೊಳಗೆ ಹೊತ್ತಿ ಹೊಗೆವ ಜೈನರ
ಸಾವಿನ ಸಂಚಕಾರದುರಿ ಕೋಪಮಂ ಬೈತಿಟ್ಟು ತಪೋಧನನಂ ನೋಡಿ
ಎನ್ನೊಡವೆ ನಿಮಗೆಕೆ ಸಲ್ವದು ಪಾಪಿಯ ಒಡವೆ ಪುಣ್ಯಕಸ್ಪದೆ ಎಂದ
ನುತಾಪದಿಂದವರನೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ನವಫಲವಿಕ್ರಯ ವೀಧಿಯೊಳು
ಕದಳೀಫಳ ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಖರ್ಜೂರ ನಾರಿಕೇಳಾದಿ ಫಲಂಗಳಂ ತಪೋಧನನಂ
ಕಳಿಸಿ,

ಆದಯ್ಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದುವೃಳದಿಂ ಪಟ್ಟಿರಲಲ್ಲಿಗೆ ಪದ್ಮಾವತಿ ಬಂದಾ
ದಯ್ಯನನಾರೋಗಣಿಗೆಬ್ಬಿಸೆ ಕನಲ್ವ ಕಿಡಿಂಡಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ದೇಹವಂ
ಭಿನ್ನಪತ್ರವಾಗಿ ಬಿಸುಡವೇಳ್ವುದಲ್ಲದೊಡೆ ಒಂದುಪವಾ ನನಾದೊಡಂ
ಮಾಳ್ವೆನಲ್ಲದೊಟಮಿಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿದ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ವ ಮಗಳ ಮೋಹಕ್ಕೆ
ಮಾತೆಸಿತರ್ಬಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡೆಲ್ಲಾ ತೆರದಿಂದೊಲ್ಲದಿರೆ,

ಇಂತಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥವೆಂತಾದೊಡಂ ತಾನರ್ಚಿಸ ಸೋಮನಾಥನಂ
ಸುರಹೊನ್ನೆಯ ಬಸದಿಗೆ ತಂದಡಲ್ಲದುಂಬನಲ್ಲ ತನ್ನಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲೇ
ಕೆಂದು ನುಡಿಯೆ ಪಾರಿವಂ ಕೇಳ್ವ ನೆಟ್ಟನೆ ನುಡಿದ ಕಟ್ಟಣಕಮುಂ

ತೊಟ್ಟನೆ ಕಿವಿಯಂ ಮುಟ್ಟಿ ಘೂಮಿಸಿ ಗಜರಿ ನುಡಿದಂ ಅದಕ್ಕಾದಯ್ಯಂ
 ಕೇಳೆಲೊ ಮರುಳು ಜೈನನೀಂ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮನಮಂ ಪ್ರೇರಿಸ
 ನೀಶ್ವರಂ ನೀನೆಂದಂತೆ ಜಿನನಂ ಇಬ್ಬಾಗಿ ಮಾಡಿ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಪತಿಸೋಮ
 ನಾಥನಂ ಬಿಜಯಂಗೈದಲ್ಲದೂಟವಿಲ್ಲೆಂಬ ನೇಮಮಂ ಕೈಕೊಂಡೆಂ
 ಕೊಂಡೆನೆಂದು ಗದ್ದುಗೆಯಂ ಪೊಯ್ದಾಸ್ಥೋಟಿಸಿ ನಿಂದಿರ್ದು ಪುಲಿಗೆ
 ರೆಯಿಂ ಪೊರಮಡುವಾಗಳೊಡನೊಡನೆ ಬರ್ಪ ಪದ್ಮಾವತಿಯಂ ಕಂಡು
 ಸೋಮನಾಥನಂ ತಂದವ್ವೊಂ ಪುಸಿಯಲ್ಲಂಜದಿರೆಂದು ಸ್ತತ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂ
 ಸಾಗಿಸಿ ನೋಡೆ ಪಿಂತಿರಲಾಕೆಯುಂ ನೀವೆಂದು ಬರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಅಶನ ವ್ರತಮಂ
 ಕೈಕೊಂಡೆಂ ಪೆರಪಿಂಗಿ ನಿಲೆ,

ಸತ್ಯ ನಿಧಿಯೆನಿಸ ಸತ್ಯ ಶರಣನುತ್ತರಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ವಿಭೂತಿಯ
 ವೀರಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಭದ್ರಗಜಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಪಂಚಾನನುಂ ಜೈನಕುಲ
 ಕುಮುದ ಮಾತೃಂಡನೆನಿಸಾದಯ್ಯಂ ನಡೆದು ಬರುತಂ ಗಿಡವುಂ
 ಮುಳ್ಳುಂ ಮಳೆಯುಂ ಸರಿಯುಂ ದರಿಯುಂ ಹಳ್ಳಂ ಕೊಳ್ಳಂ ಗಟ್ಟಿ ಬೆಟ್ಟಂ
 ಗಳೆನ್ನದೆ ಹುಲಿ ಕರಡಿ ಸಿಂಹ ಶಾರ್ದೂಲಂಗಳಂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಮಳೆ ಬಿಸಿಲು
 ಗಾಳಿಗಳಂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಹ್ವತ್ತು ತೃಷೆ ನಿದ್ರೆಗಳೆನ್ನದೆ ನಡೆವೆಡೆಯೊಳಂಗಲು
 ಮೊನೆಗಲ್ಲೊತ್ತಿ ಹಲ್ಲಿಯಿಸಿ ಬಿರಿದು ಬಿಸಿ ನೆತ್ತರ್ಜಗುರ್ತು ರಕ್ತಪಂಕದಿಂ
 ಮುಳ್ಳು ಕಡ್ಡಿ ದಸಿಗಟ್ಟಿ ಮೆತ್ತಿದೊಡಂ ಕರಯುಗಮಂ ಕಂಪಿಸಿ ಬಸಿರ್ಬತ್ತಿ
 ಬಾಯ್ಬತ್ತಿ ಪಲ್ಲೊರಿ ಬೆನ್ನು ಕುಸಿದು ಮೊಗ ಒಣಗಿ ಕಣ್ಣಂದಿ ಕಾವುಳಂ
 ಕವಿದೊಡಂ ಸೋಮನಾಥನ ದರ್ಶನಭರಭರಿತ ಸರ್ವಾಂಗಂ ಬಗೆಗೊಳ್ಳದೆ
 ಭಾವಿಸದೆ ಸರ್ಪಭೂಷಣನ ಧ್ಯಾನದಿಂದಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ದಿನಮೊ ತೆರದೊಳಾ
 ತುರದಿಂ ಬರ್ಪಲ್ಲಿ,

ನೆತ್ತರ್ಗಲ್ಲಿಗಳೆನುಗುಳ್ಳ ಪದತಳದಡಿ ಇಡಲ್ಪಾರದೊಡೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದುಂ
 ಕುಳ್ಳಿರಲ್ಪಡೆಯದೆ ಪೊರಳ್ಳುರುಳ್ಳು ಬರುತ್ತೊಂದು ಬೆಲ್ಲವತ್ತದೆ ಮರದ ನೆಳ
 ಲೊಳ್ಳಿಗತರ್ಜಿತನಂ ಪಥಶ್ರಮ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ಬರಲಲ್ಲಿಗೆ ಚೀಲಾಳನ
 ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭಂ ಆರಿವಾಳ್ತಾಂಡರ ಎಲುದೊರೆ ಸರಸವಾಡುವ ಸುಲಭಂ ವಹಿ
 ಲಯ್ಯನ ಓವದೆ ನೋಡುವ ದಯಾಭರಿತಂ ತಿರುಕುರುಪೆತೊಂಡರ ಇರದೆ
 ಕಾಡುವ ದಯಾಪರಂ ಸಾಯ ಬಡಿದು ಕಿವಿಯನೂದುವ ಕರುಣೆ ಎನಿಸ
 ಸೌರಾಷ್ಟ್ರದೊಡೆಯಂ ಸೋಮನಾಥನೋರ್ವ ವೃದ್ಧ ಮಹೇಶ್ವರನಾಗಿ ಕೊಡೆ
 ಕಮಂಡಲಂ ಯಜ್ಞೋಪವೀತಂ ನೊಸಲಭಸಿತಂವೆರಸಿ ಆ ದಾರಿಯಂ

ಬರ್ಪಂತೆ ಬಂದಾದಯ್ಯನ ಮುಂದಿಳಿದಂತೆ ನಂದಿರೆ ಮಗನೆ ಮಗನೆ ನೀನೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದಪೆ ಬಳಚ್ಚಿ ಪಿರಿದಾಯ್ತು ಸನ್ನಿಹದೊಳೂರುಂಟೆ ಎಂದು ಕೇಳಲೊಡಂ ಚಂದ್ರಂಗೆ ಮೇಘಂ ಕವಿದೊಡಂ ಜಗಕ್ಕೆ ತಣ್ಣು ತಪ್ಪದೆಂ ಬಂತೆ ವೇಷದ ಮರೆಯ ಚಂದ್ರಚೂಡನ ಸುಧಾವಾಕ್ಯವಾದಯ್ಯಂಗೆ ಶೀತ ಳಾಮೃತವಿತ್ತು ಚೇತನಂಗೊಡಲಿದ್ದು ನಂದಿದುರ್ ಮಹೇಶ್ವರಂಗುತ್ತರಂ ಗುಡುವುದರಿಂ ಮತ್ತೆ ಹತ್ತಡಿಯಂ ಸೋಮನಾಥನನಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆವೆನೆಂದು ಮರುಮಾತುಗೊಡದೆ ಪೋಗುತ್ತಿರೆ ತನ್ನ ಮೇಲಣ ನಿಷ್ಕೆಗೆ ಪನ್ನಭೂಷಣಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಮುಂದಡ್ಡ ಬಂದು ಕೆಯ್ಯಂ ಪಿಡಿದು ವೇಳು ಪೇಳಿಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದಪ್ಪೆ ಎನೆ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಪತಿಯಂ ಪುಲಿಗೆರೆಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ತರಲು ಪೋದವೇಂ ನೀಂ ಬಲ್ಲೆಯಾ ನಾನರಿಯದೊಡಾತನನರಿವನ್ನೆಗಂ ಎನ್ನಸುರುಳ್ಳನ್ನೆಗವೈದುವೆನೆಂದು ನುಡಿದ ನಿಶ್ಚಲ ವಚನಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನಿಂದೆಲೆ ಮಗನೆ ಇಂತಾದೊಡಾಂ ಸೋಮನಾಥಂ ನಿನ್ನ ನಿಷ್ಕೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಂದೆಂ ಕಂದಾ ಬಳಲದಿರೆಂದು ಕರುಣಿಸಲೊಡಂ ಬಳಲಿಕೆಯಡಂಗಿದುದರಿಂ ನಂಬುಗೆ ಏರುತ್ತಂ ವೇಷಮುಂ ಕೂಡು ಶಂಕಿಸುತ್ತಂ ದೇವ ಮಾನುಷ ಚರಿತ್ರಂ ಮಾನುಷಾಕಾರನಾಗಿದೊಡನೆಂದು ನಂಬಲರಿಯದಿರ್ಪೆಂ ಎನ್ನ ಮಾನದ ಸಂದೇಹಮಂ ಪಿಂಗಿಸಿ ಕರುಣೆವುದೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲಾ ಮಾತಿನೊಡನೆ ಚಂದ್ರಕಳೆ ದಶಭುಜಂ ಕೆಂಜೆಡೆ ಲಲಾಟಲೋಚನಂ ಪುಲಿದೊವಲು ನಂದಿ ವಾಹನವೊಪ್ಪೆ ಗುರು ಕರುಣಿಸಿದ ಶಿವಲಿಂಗದೊಳಗಣ ಮೂರ್ತಿ ವಿಳಾಸಂ ಸಾಕಾರ ಸಂವಿತ್ತವಯವದ ಪರಬೊಮ್ಮಂ ಸೋಮನಾಥನಾದಯ್ಯನ ಕಣ್ಣು ಪುಣ್ಯದಂತೆ ಮುಂದೆ ತೊಳಗುತ್ತಿರೆ ಇರೆ.

ದ್ವಿತೀಯಸ್ಥಲ ಸಂಪೂರ್ಣ

ತೃತೀಯಾಸ್ಥಲ.

ಕಂದ -- ಕಂಡಂ ತ್ರಿಶೂಲವ ಭಯಕ
 ರಂಡ ಮರುಗವಜಕಪಾಲವಹಿ ಪತಿಕಟಕಂ
 ಕುಂಡಲವಿಂದು ಕಳಾಸಂ
 ಮಂಡಿತನಂ ಹಂಪೆಯಾಳ್ವನಂ ನಲವಿಂದಂ

ರಗಳೆ.

ಕಂಡು ತವಕದಿಂದಂ ಸೈಗೆಡೆದಂ
 ತಂಡದ ಪುಳಕವನಂಗದೊಳೆಡೆದಂ
 ಅಧ್ವಶ್ರಮಮಂ ಕಳೆದಂ ತಳೆದಂ
 ಸಾಧ್ವಿಯೆನಿಸ ಭಕ್ತಿಯನುರೆ ತಳೆದಂ
 ಸಿಂದಿರ್ದಂ ಕೈಮುಗಿದಂ ಮುಗಿದಂ
 ಇಂದುಧರನ ನೀಕ್ಷಿಸುತೊಳಸುಗಿದಂ
 ದೇವಾ ಮುನ್ನಿನ ತೆರದಿಂದಿಷ್ಟುದು
 ದೇವಾ ನೋಡುವಡೆನಗರಿದಪ್ಪುದು
 ಎಂದೊಡೆ ಮುನ್ನಿನ ಅಂದದೊಳೆರ್ದಂ
 ಕಂದನ ಸಾಗೊಯ್ಯನೆ ಸಾರ್ತಂದಂ
 ನಾಡಿದು ಬರ್ಪೆಂ ಸೋಮನವಾರಂ
 ಬೇಡೈ ಬೇಡೆಂದಾ ಸಂಸಾರಂ
 ಎನಲಾದಯ್ಯಂ ನಾಡಿದು ಬಂದೊಡೆ
 ಎನಗೆಂತಭವಾ ನೀನೆಂತೆಂದೊಡೆ
 ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟುಂ ದಿನವೆಂದಿತ್ತಂ
 ತಪ್ಪದೆ ನಡೆಯಲು ಬಾರದೆನುತ್ತರ
 ಪ್ರಭುವೇ ವಿಭುವೇ ರಕ್ಷಿಸುದೆನುತಂ
 ಅಭವಾ ಶಂಕರ ಕರುಣಿಸುದೆನುತಂ
 ಅದಯ್ಯನ ನಲವಿಂದಪ್ಪುತ್ತಂ
 ಸಾದರದಿಂ ಕೃಪೆಯಿಂ ನೋಡುತ್ತಂ
 ಬಿಲ್ವತ್ತದ ನೆಳಲೊಳು ಪಟ್ಟಿವೆನು

ಚಿಲ್ಲಿಂ ಪುಲಿಗೆರೆಯೊಳಗಿಟ್ಟರ್ಪೆನು
 ಮರುದಿವಸಂ ಬಂದವೆನೆರಡಿಲ್ಲಂ
 ನೆರೆ ನಂಬುದಿದೇ ನುಡಿಗಿಡೆ ಇಲ್ಲಂ
 ಎಂದಾ ಸುತನಂ ಪಟ್ಟಿರಿಸುತ್ತಂ
 ಕಂದನನೊಲವಿಂ ಬೋಳೈಸುತ್ತಂ
 ನಡೆದಂ ಪುಲಿಗೆರೆಯತ್ತಂ ಶರ್ವಂ
 ವೃಡನಭವಂ ನಿತ್ಯಂ ತಾನೋರ್ವಂ

ಇತ್ತಲು ಮರೆವಟ್ಟಿದಾರ್ದಯ್ಯಂ
 ಚಿತ್ತಜಹರನಾಜ್ಞೆಯೊಳಾದಯ್ಯಂ
 ಘಳಲನೆ ಕಣ್ಣೆರೆದಂ ಪುಲಿಗೆರೆಯೊಳು
 ಬಳಲುವ ಪದ್ಮಾವತಿ ಇಪ್ಪೆಡೆಯೊಳು
 ಕಣ್ಣೆರೆಯಲು ಕಂಡಳು ಪದ್ಮಾವತಿ
 ನ-ಣ್ಣನಿಯಿಂ ನುಡಿದಳು ಪದ್ಮಾವತಿ
 ಎನ್ನಯ ನಿಧಿ ಬಂದುದೆ ಸುಧೆ ಬಂದುದೆ
 ಎನ್ನಯ ಕರಿ ಬಂದುದೆ ಸಿರಿ ಬಂದುದೆ
 ಎನುತುಪವಾಸದಿ ಪಟ್ಟೆರ್ಡೆಳುತೆ
 ಮನದೊಲವಿಂ ಪ್ರಿಯನಂ ಬಂದಪ್ಪತೆ
 ಶಿವನಂ ಕಂಡವನಂ ಕಾಣುತ್ತಂ
 ಪವಣಿಲ್ಲದ ಸುಖದಿಂ ಸೇರುತ್ತಂ
 ಲಲನೆಯರಂ ಪದ್ಮಾವತಿ ಕರೆವುತೆ
 ನಲವಿಂ ಬೋಸವ ಮಾಡಲು ಪೇಳುತೆ
 ಇರಲಾದಯ್ಯಂ ಸತಿಗಿಂತೆಂದಂ
 ಭರದಿಂದಂ ಜೋಸಂ ಬೇಡೆಂದಂ
 ನಾಳೆ ಶಿವಂ ಸೋಮಯ್ಯಂ ಬರ್ಪಂ
 ನೀಲಗಳಂ ಸೋಮಯ್ಯಂ ಬರ್ಪಂ
 ಗುರು ಬರ್ಪಂ ಉರುತರ ನಿಧಿ ಬರ್ಪಂ
 ಹರಿಯಜರಿಯದಗಮ್ಯ ಬರ್ಪಂ
 ಸುರಹೊನ್ನೆಯ ಜಿನನಂ ಸೀಳುತ್ತಂ
 ಅರುಹ ವ್ರತಿಗಳ ನುರೆ ಬೋಳುತ್ತಂ

ಬಂದ ಬಳಿಕ್ಕಂ ಬೋನಂ ಮಾಳ್ಪುದು
ಇಂದುಧರನ ಕರುಣದೊಳೆಸದಿರ್ಪುದು

ಎಂಬೀ ನುಡಿಯಂ ಸತಿಯರ್ಕ್ಕೇಳುತೆ
ಬೆಂಬೇಳುತೆ ನಡೆದೊಡಹುತೆ ತಾಗುತೆ
ಪಾರಿಶ ಪಂಡಿತನಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತಂ
ದೂರಿಸುತುಮ್ಮದಿಂದಂ ನಿಲುತಂ
ಆದಯ್ಯಂ ನುಡಿದುದನರುಪುತ್ತಿರೆ
ಆದರ ಉಡುಗುತ್ತಂ ಪೇಳುತ್ತಿರೆ
ಆಹಾ ತಾನೇ ತಪ್ಪಂ ತಪ್ಪಂ
ಆಹಾ ಆಹಾ ಬಳಕೇನಪ್ಪಂ
ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನಭವಂ ಬಂದಂ
ಇನ್ನೇನೀ ಬಸದಿಯೊಳೇ ನಂದಂ
ತಪ್ಪದೆ ಯಾತನ ನುಡಿಯುಂ ಧರೆಯೊಳು
ತಪ್ಪದೆ ಭಕ್ತನ ನುಡಿಯುಂ ಇಳೆಯೊಳು
ತಂದಂ ತಂದಂ ತಾರದೆ ಮಾಣ್ಣನೆ
ಬಂದಂ ಬಂದಂ ಬಾರದೆ ಮಾಣ್ಣನೆ
ನಡೆನಡೆ ಎನುತಂ ಬಸದಿಗೆ ಬಂದಂ
ಕಡುಗೋಪದೊಳೆಲ್ಲರ್ಗಿಂತೆಂದಂ
ಸೋಮಯ್ಯಂ ಬಸದಿಗೆ ಬಂದಂ ಗಡ
ಏಮಾತೇ ಊರೊಳು ನಂದಂ ಗಡ
ಹಸನಾಯ್ತಳಿಯನ ನೋಟಂ ಬೇಟೆಂ
ವಿಷನಾಯ್ತಳಿಯನ ಮಾಟಂ ಕೂಟಂ
ಏಳಿರೆ ರಂಗವೊಲೆಗಳುಮನಿಕ್ಕಿರೆ
ಏಳಿರೆ ಗುಡಿ ತೋರಣವಂಗಟ್ಟಿರೆ
ಎಂಬೀ ಕಟಕಿಗಳಂ ನುಡಿವುತ್ತಂ
ನಂಬದ ನರಕಿಗಳೊಂದಾಗುತ್ತಂ

ಇರಲಸ್ತಾದ್ರಿಯನೇರಿದನರ್ಕಂ
ಧರಿಗಾದುದು ತಿವಿರದ ಸಂಪರ್ಕಂ

ಜೈನರ ಕಣ್ಣಂಧತೆ ಕವಿದಂದದಿ
 ಜೈನರ ಪಾಪಂ ಪೂರಿಸಿದಂದದಿ
 ಕತ್ತಲೆ ಮರದೊಳು ತೀವಿದ ಬಳಿಕಂ
 ಒತ್ತಂ ಬಿಸುತಂ ಪರ್ವದ ಬಳಿಕಂ
 ಬೆಳಗಿನ ಬಿತ್ತಂಕುರಿಸುವ ತೆರದಿಂ
 ತೋಳತೋಳಗಿದವಾ ತಾರಕೆ ನಭದಿಂ
 ಸೋಮಯ್ಯನ ಬರವರಿಪುವ ತೆರದಿಂ
 ಸೋಮಂ ಮೊರಮಟ್ಟಿಂ ಸಮ್ಮದದಿಂ
 ದಿಸೆಯಂ ಕೌಮುದಿಯಿಂ ಧವಳಿಸುತಂ
 ರಸೆಯಂ ಕೂಡೆ ಕುಳಿಕೋಡಿಸುತಂ
 ಚಂದ್ರಂ ಮೊರಮೊಟ್ಟಿಪ್ಪಿಪ್ಪಿರುಳೊಳು
 ಚಂದ್ರಿಕೆ ಸುತ್ತಂ ತೀವಿಪೆಡೆಯೊಳು
 ಸೋಮಯ್ಯನ ಚಿಂತೆಯೊಳಾದಯ್ಯಂ
 ವ್ಯಾಪೋಹಂಗಳನಳಿದಾದಯ್ಯಂ
 ಚಿಂತಿಸುತಿರಲರುಣೋದಯವಾದುದು
 ಕಂತುಹರನ ಕರುಣೋದಯವಾದುದು
 ಸವಣರನಾದಯ್ಯಂ ಭಂಗಿಪುದಂ
 ತವೆ ನೋಳ್ವೆಂ ಭರದಿಂ ಸೋಲಿಪುದಂ
 ಎಂಬಂದದೊಳಾದಿತ್ಯಂ ಮೂಡಲು
 ಇಂಬಿನ ತಮವೆಲ್ಲಂ ಪರಿದೋಡಲು

ಪಾರಿಷ ಪಂಡಿತನೆಂದಿನ ತೆರದಿಂ
 ಆರಯ್ಯದೆ ನಡೆತರುತಂ ಭರದಿಂ
 ಸುರಹೊನ್ನೆಯ ಬಸದಿಯ ಮೊಸ ಕದವಂ
 ಹರನೊಳಗುಧ್ವವಿಸಿದ ಸನ್ಮತವಂ
 ತಗೆಯಲ್ಪುದ್ಯೋಗಿಸಿ ಹೋಗದೆ ನಿಲೆ
 ಬಗೆಯೊಳ್ಳೆರೆ ಬೆರಗಾಗುತ್ತಂ ನಿಲೆ
 ಒತ್ತಲು ನೂಂಕಲು ಮಿಡುಕದೆ ನಿಂದಿರೆ
 ಕೆತ್ತಲು ಕಡಿಯಲು ಸೆಡೆಯದೆ ನಿಂದಿರೆ
 ಕದವದು ಚಲಿಸದೆ ಧಾರುಣಿಯಂತಿರೆ

ಕದವದು ತೊಲಗದೆ ಮೇರುವಿನಂತಿರೆ
 ಕಂಡಲ್ಲಿಯ ಸವಣರ್ನಡಗುತ್ತಂ
 ಚಂಡಿಗಳೆಲ್ಲಂ ಬಿಂಡಾಗುತ್ತಂ
 ಬೆತ್ತಲೆಗಳ್ಳೆರೆಬಾಯಂ ಬಿಡುತಂ
 ಸುತ್ತಿದ ಸವಣರ್ನೆರೆ ಕೂಗಿಡುತಂ
 ಪಂಡಿತರೆಲ್ಲಂ ಖಂಡಿತರಾಗುತ್ತೆ
 ತಂಡದ ಋಷಿಗಳ್ ತೆರದಿಂ ನೋಡುತ್ತೆ

ಇರೆ ಬರುತಿದ್ಧಂ ಹರನಾದಯ್ಯಂ
 ಬರುತಿದ್ಧಂ ಶಶಿಧರನಾದಯ್ಯಂ
 ಧರಣೀ ತಳದೊಳು ಗುರುವಾದಯ್ಯಂ
 ಶರಣ ಜನದ ಸುರತರುಪಾದಯ್ಯಂ
 ಸುಮ್ಮಾನದ ಸಮಸುಖಿಯಾದಯ್ಯಂ
 ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದ ಕಲಿಭಲಿಯಾದಯ್ಯಂ

ನಡೆತರೆ ಪದ್ಮಾವತಿ ಬೆಂಬಿಡದಿರೆ
 ಕಡು ನೇಹಿತೆ ಯೊಡನೊಡನೆ ಬರುತ್ತಿರೆ
 ಒಪ್ಪದಯ್ಯನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದೊಳುಂ
 ಸರ್ಪಾಭರಣನ ಘನ ಕರುಣದೊಳುಂ
 ಬಸದಿಯ ಮುಂದಣ ಕುರುಡಂ ಹೆಳವಂ
 ಮಿಸುಗುವ ಕಣ್ವಾಲ್ವಡೆದುಜ್ವಲವಂ
 ತಳೆದಿದಿವ್ವಂದಾದಯ್ಯಂಗೆರಗಲು
 ತೊಳತೊಳಗುವ ಭಸಿತವನಿಟ್ಟಿರಲು
 ದೇವಾ ಗುರು ನೀನೆಂದೊಡಬರುತಿರೆ
 ಭಾವಿಸೆ ಜೈನರು ಬೆರಗಾಗುತ್ತಿರೆ

ಆಯತಿಯಿಂ ಭಕ್ತಿಯ ಭಂಡಾರದಿ
 ಬೀಯಗದಲ್ಲಿಗೆ ಕೈ ಬಪ್ಪಂದದಿ
 ನಿಷ್ಕೆಯ ನಿಧಿ ಕಡುಹಿಂದೈತಂದಂ
 ನೆಟ್ಟನೆ ಬಾಗಿಲು ಮುಂದಂ ನಂದಂ
 ಸವಣರ ಹಾಳೆದೆ ಕದದಿರೆವಂತಿರೆ

ಸವಣರ ಕಲ್ಲೆದೆ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿರೆ
 ನಲಿದಾದಯ್ಯಂ ಕಂಡಂ ವಿಭುವಂ
 ಸಲೆ ನೆಲಿಸಿದ ಸೋಮಯ್ಯ ಪ್ರಭುವಂ
 ಶಿವಭಕ್ತರ ಘನತರಸುಖ ಸಿಂಧುವೆ
 ಶಿವಭಕ್ತರ ಮನದನುಸಮ ಬಂಧುವೆ
 ಶರಣ ಸುಹೃದ್ವದ ನಿತ್ಯದ ಪುರುಳೇ
 ಶರಣರ ಚಿತ್ತದ ಬಿತ್ತಿನ ತಿರುಳೇ
 ಸುರುಚಿರ ಶರಣರ ಕಣ್ಣಂಗತಿಯೇ
 ವರಮುನಿಗಳ ಘನಮತಿಯುನ್ನತಿಯೇ
 ಎಂದಾದಯ್ಯಂ ನೆರೆ ಪೊಗಳುತ್ತಿರೆ
 ಇಂದುಧರನ ಕರುಣಂ ಕವಿವುತ್ತಿರೆ

ಭಕ್ತಿಯ ಬಾಸಣ ಓಸರಿಸಂದದಿ
 ಮುಕ್ತಿಯ ಮುಚ್ಚುಳ ಮುಖವರಳ್ಳಂದದಿ
 ಘಳಲನೆ ಶಿವನ ಕವಾಟಂದೆರೆಯಲು
 ಪುಳುಕಂ ಭಕ್ತನ ಮೆಯ್ಯೊಳು ನೆಗೆಯಲು
 ಕಾಮಹರಂ ಕೃಪೆಯಿಂದೊಳಗಿದಂ
 ಸೋಮಧರಂ ಮುದದಿಂ ಮೂಡಿದಂ
 ಅರುಹನನೆರಳ್ಳಗಂ ಮಾಡುತ್ತಂ
 ಹೆರನೊಲವಿಂದಂ ಸಲೆ ನೆಲಿಸುತ್ತಂ
 ಸುರನದಿ ಜಡೆಮುಡಿ ಶಶಿಕಳೆಯೊಪ್ಪಿರೆ
 ಉರಗಾಧಿಸ ಕುಂಡಲಯುಗ ಒಪ್ಪಿರೆ
 ಶಶಿರವಿಶಿಖಿನಯನತ್ರಯ ವೆಸೆದಿರೆ
 ಹೊಸ ಸುಧೆ ಸೂಸುವ ಸುಖಮುಖ ವೆಸೆದಿರೆ
 ಡಮರುಗ ತಿಸುಳಂ ದಶಭುಜವೆಸೆದಿರೆ
 ಕಮಳಜ ಶಿರವಭಯಕರಂ ಮೆರೆದಿರೆ
 ಬಿಸಲಂ ಬೀರುವ ಪುಲಿಡೊವಲೆಸೆಯಲು
 ಅಸದಳವೆಡೆಗಾಲೊಳು ತೊಡರೆಸೆಯಲು
 ಉರಗನ ಹೆಡೆಗಳ ಮಣಿಗೊಡೆ ಎಸೆಯಲು
 ಅರರೇ ಸೋಮೇಶಂಗೆ ಸಿಂಗರಿಸಲು
 ಅಣಿಯರದಿಂದೊಪ್ಪುವ ವೃಷಭೇಶನ

ಫಣಿಗಳ ಫಣಿಗಟ್ಟಿನ ಮುಗುಳ್ಗೊಡಿನ
 ಶ್ರುತಿಗಳ ನೆಲೆವನೆ ಯೆನಿಸುವ ಕಿವಿಗಳ
 ಅತಿ ಧರ್ಮದ ಕಣ್ಣಿನಿಸುವ ಕಣ್ಣಳ
 ಭೀಕರ ತತಿಯಂ ಕೆಡಿಸುವ ಘ್ರಾಣದ
 ಲೋಕದ ಭಕ್ತರ ಬೆಳೆ ಮುಖವಾದುದ
 ಸತ್ಯಂ ಶಾಂತಂ ತನುವಾದಂತಿರೆ
 ಮುಕ್ತಿಯ ಮೊಳೆ ಫಲವಾದಂತಿರುತಿರೆ
 ಯುಗ ಧರ್ಮಂ ಸೇವಿಸ ಚತುರಂಘ್ರಿಯ
 ಸೊಗಯಿಸ ಉರಗೆಜ್ಜೆಯ ಘನ ಘಂಟೆಯ
 ಪ್ರಣಮ ಧ್ವನಿಗಳು ಅಂದುಗೆಯಾಗಿರೆ
 ಅಣಿಯರದಿಂ ಶ್ರುತಿ ತಿಂಥಿಣಿಯಾಗಿರೆ
 ಚಲುವಿಂದೊಪ್ಪುವ ನಂದಿಯನೇರಿದ
 ಒಲಿದ ಗಣೇಶ್ವರರೊಲವಂ ಹೇರಿದ
 ಹರಿಯಜ ಸುರರಿಗೆ ಪದವಂ ತೋರಿದ
 ಶರಣ ಜನಕೆ ತನ್ನಿರವಂ ತೋರಿದ
 ಸುರಹೊನ್ನೆಯ ಬಸದಿಯೊಳು ನೆಲಸಿದ
 ನರಲೋಕದೊಳಚ್ಚರಿಯಂ ಮಾಡಿದ
 ಸೋಮಯ್ಯನನತಿ ಮುದದಿಂ ಕಾಣುತ

ಕಾಮಹರನನತಿ ಒಲವಿಂ ನೋಡುತ
 ಆದಯ್ಯಂ ಸುಖದಿಂ ನಲಿದಾಡುತ
 ಆದರದಿಂ ಹೆಚ್ಚುತ ಹೊರೆಯೇರುತ
 ಕುಣಿವುತೆ ಕೂಗುತೆ ತೊನೆಯುತೆ ತೂಗುತೆ
 ಮಣಿವುತೆ ಒಲಿವುತೆ ಬೀಗುತೆ ತೇಗುತೆ
 ಬಂದಾ ವೃಷಭನ ಚರಣವನಪ್ಪುತೆ
 ಮುಂದರಿಯದೆ ಸುಖ ಮೂರ್ಛೆಯೊಳೊಪ್ಪುತೆ
 ಪುಳಕದೊಳುರ್ಬುತೆ ಗದ್ಗದಿಸುತ್ತಂ
 ಇಳಿವಶ್ಯಗಳಿಂದಂ ನನೆಯುತ್ತಂ
 ಬೆನುರುತೆ ಬಿಕ್ಕುತೆ ಸುಖದಿಂ ಸೋಂಕುತೆ
 ಅಮರ್ದಪ್ಪುತ್ತುರ್ಬುತೆ ಬೊಬ್ಬಿಕ್ಕುತೆ

ಇದಾರ್ದಯ್ಯನನೀಶ್ವರ ನೋಡುತೆ
ಸಾರ್ದವನಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತುತ್ತಪ್ಪುತೆ
ನಲವಿಂ ಮೂರ್ಧ್ನಿಘ್ರಾಣಂ ಮಾಡುತೆ
ಒಲವಿಂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮುಮಂ ಕೂಡುತೆ

ಕೇಳೆಲೆ ಕಂದಾ ಸವಣನೇರೆದರು
ಆಳೆದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷುದ್ರನೇರೆದರು
ಹೋಗಿಯವಂದಿರನುರೆ ಸಂಹರಿವುದು
ಬೇಗಂ ಶಿವಭಕ್ತಿಯನುಧ್ಧರಿವುದು
ಪೋಗೊಂದೋರ್ವ ಗಣೇಶನ ನೀವುತೆ
ರಾಗದಿ ಬತ್ತೀಸಾಯುಧವೀವುತೆ

ಕಳುಸಲಪ್ಪದಯ್ಯಂ ನಡೆತಂದಂ
ಕಳೆಯೇರುತೆ ಬಾಗಿಲೊಳಂ ನಿಂದಂ
ನಿಂದಿರೆ ಸವಣರ್ಲಕ್ಕದ ಸಂಪೈಗೆ
ಬಂದುರವಣಿಸುತ್ತಿರೆ ಕೋಪಂ ಮಿಗೆ
ಕಂಡಾದಯ್ಯಂ ಬೇಡೆಂದೆನುತಿರೆ
ತಂಡದ ಜೈನರನುರೆ ಗರ್ಜಿಸುತಿರೆ
ನೋಡಿದವೆಂ ಸೋಮಯ್ಯನನೆಲ್ಲಂ
ಬೇಡೆನ್ನದಿರೆಮ್ಮಿಪ್ಪವನೆಲ್ಲಂ
ಎನುತಂ ವಚನದೊಳೊಳ್ಳುತ್ತಾಡುತೆ
ಮನದೊಳು ಪಾತಕಮಂ ನೆರೆ ನೆನೆವುತೆ
ಬರಲಾದಯ್ಯಂ ಗರ್ಜಿಸಿ ನುಡಿದಂ
ಆರುಹ ವ್ರತಿಗಳನೆಲ್ಲರ ಜಡಿದಂ
ಕತ್ತಲೆ ಸೂರ್ಯನನಾಲೋಕಿವುದೇ
ಬತ್ತಲೆಗಳಿರಾ ನಿಮಗೊದಗುವುದೇ
ತರಗೆಲೆ ದಾವಾನಲನಂ ನೋಳ್ಳುದೆ
ಉರಗ ಸಮೂಹಂ ಸಿಡಿಲಂ ನೋಳ್ಳುದೆ
ನೆರೆ ಮೂರ್ಖರಿರಾ ನಿಮಗಿದು ತಕ್ಕುದೆ
ಎನೆ ಲೆಕ್ಕಿಸದುರವಣಿಸುತೆ ಬರೆವರೆ

ತನತನಗೆಲ್ಲಾ ಜೈನರ್ನಡೆತರೆ
ಗಣನಾಥನನಾದಯ್ಯಂ ನೋಡಲು

ಕ್ಷಣದಿಂದೀವರು ಆಯುಧ ವಿಡಿಯಲು
 ಕೊಂಡಾದಯ್ಯಂ ಶಿವನಂ ನೆನೆವುತೆ
 ಕಂಡುರವಣಿಸುತೆ ಜೈನರನಟ್ಟುತೆ
 ಕೆಡೆ ಕೆಡೆ ಕೆಟ್ಟ ಶಿವದ್ರೋಹಿಗಳರ
 ಫಡಫಡ ಪಚ್ಚ ಪಸಿಯ ಪಾತಕರಿರ
 ಎನುತಿರಲೊಂದು ಸಹಸ್ರಂ ಸತ್ತುದು
 ಮುನಿದಿಡಲಿಚ್ಛಾಸಿರ ಧರೆಗದ್ದುದು
 ಈ ತೆರದಿಂ ಬತ್ತಿಸಾಯುಧದಿಂ
 ಪಾತಕರಂ ಕೊಲುತಿರೆ ಕಡು ಭರದಿಂ
 ಕಂಡಾ ಜೈನರ ತಿಂಥಿಣೆ ಎಲ್ಲಂ
 ಗಂಡುಗೆಡುತ್ತತಿ ಭೀತಿಯೊಳೆಲ್ಲಂ
 ಸೈಗೆಡೆದುದು ಸುಲ್ಲಂ ಕಿರಿವುತ್ತುಂ
 ವೈಗರೆವುತೆ ಪುಲ್ಲಂ ಕಚ್ಚುತ್ತಂ
 ಶರಣೆಂದರನೆಲ್ಲಂ ಮಿಗೆ ಕಾವುತೆ
 ಧುರದೊಳಗಿದಿರಾದವರಂ ತೀರ್ಚುತೆ
 ಮರೆವೊಕ್ಕವರ ನೆರೆ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಂ
 ಹೆರೆ ಸೂಡಿದನಲ್ಲಿಗೆ ತಿರುಗುತ್ತಂ

ಬಂದಾ ಸೋಮಧರಂಗಿರಗುತ್ತಂ
 ನಿಂದೊಲವಿಂದಂ ಕೈಮುಗಿವುತ್ತುಂ
 ದೇವಾ ಜೈನರು ಸಾರ್ಧರು ತೀರ್ಧರು
 ದೇವಾ ಖಳರಂತಕನಂ ಸಾರ್ಧರು
 ಪರಮ ಪ್ರಭುವೇ ಆಯುಧವಿಂತಿವೆ
 ಉರಿವುರಿವುತೆ ಭೋಗರೆವುತ ನಿಂತಿವೆ
 ಇವನೆಲ್ಲಿರಿಸುವೆನಂತಕಹರನೇ
 ಭವನೇ ಭರ್ಗನೆ ಗಿರಿಜಾವರನೇ
 ಎನೆ ಸೋಮಯ್ಯಂ ಕರುಣಿಸಿ ನೋಡುತೆ
 ತನಯನನಾಲಿಂಗಿಸಿ ಮುಂಡಾಡುತೆ
 ಖಡ್ಗವನೊಂದೆಡೆಯಲಿ ಜೈತರಿಸಲು
 ಖಡ್ಗದ ನಾಮದ ತೀರ್ಥವದೆನಿಸಲು

ಆ ಸಮಯದೊಳೆಲ್ಲ ಶರಣರ್ಬರೆ
 ದೇಶದ ಗಣ ಮುಖ್ಯರ್ಕವಿಗಳು ಬರೆ
 ಕಂಡಾದಯ್ಯಂ ಗಣಕುಲಕೆರಗುತೆ
 ತಂಡದ ಪುಳುಕಾವಳಿಯಂ ಹೇರುತೆ
 ಸೋಮಯ್ಯನನೊಲವಿಂ ತೋರುತ್ತಂ
 ಕಾಮಹರಂ ಎಲ್ಲರ್ಗರುಪುತ್ತಂ
 ನಲವಿಂ ಪ್ರಸಾದ ಭೋಗಂ ಮಾಡುತೆ
 ನಲಿನಲಿದೊಲೆದೊಲೆದಕ್ಕರೊಳಾಡುತೆ
 ಪದ್ಮಾವತಿಯಂ ನಲವಿಂದಸ್ಪತೆ
 ಪದ್ಮಜ ಮಸ್ತಕ ಹಸ್ತನನರಿಪುತೆ

ಇರೆ ಪೂಮಳೆಗರೆದುದು ನಭದಿಂದಂ
 ತರದಿಂ ಮೊಳಗಿತು ದುಂದುಭಿವೃಂದಂ
 ಬಹುವಿಧ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿ ಪೊಣ್ಣುತ್ತಿರೆ
 ಕಹಳಾರವ ಪೊಣ್ಣೆನೆ ಗುಣ್ಣುತ್ತಿರೆ
 ಬಂದುದು ಪುಷ್ಪಕವಾಗಸದಿಂದಂ
 ನಿಂದುದು ಶರಣರ ನಡು ಒಲವಿಂದಂ
 ಎರಿದನಾದಯ್ಯಂ ಶುಭಚರಿತಂ
 ಎರಿದನಾ ಪದ್ಮಾವತಿ ಸಹಿತಂ
 ಶರಣರು ಸುಖದಿಂ ನಲಿದಾಡುತ್ತಿರೆ
 ಅರುಹ ವ್ರತಿಗಳು ಬಲವಳಿವುತ್ತಿರೆ
 ಪುರಜನವೆಲ್ಲಂ ಬೆರಗಾಗುತ್ತಿರೆ
 ಧರೆ ಕೌತುಕದಿಂ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿರೆ
 ನೆಗೆದುದು ಪುಷ್ಪಕವಂಬರ ತಳದೊಳು
 ಬಗೆ ಮಿಗೆ ನೆಗೆದುದು ತಾರಾಪಥದೊಳು
 ನಡೆತರುತಂ ನಂದೀಶನ ಬಾಗಿಲ
 ನಡುವೆ ವಿಮಾನನ ನಿಳಿದಾದಯ್ಯಲ
 ಒದವಿದ ಭಕ್ತರ ಭಾಗ್ಯದ ಬಯಕೆಗೆ
 ಸದವಲ ಶರಣರ ಪರಮಜ್ಯೋತಿಗೆ
 ನಿರಪಾರ್ಥಕ ಜ್ಯೋತಿರ್ವಯ ಭಾನುಗೆ

ಎರಡಾಗದ ನತ ಜನಸುರ ಭೇನುಗೆ
 ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕುತ್ತ ಮುದದಿಂ ಪಟ್ಟಿದಿರೆ
 ಕೆಯ್ಯಿಕ್ಕುತ್ತ ಕರುಣಂ ದೋರುತ್ತಿರೆ
 ಶಿವನಾದಯ್ಯಂ ನಲಿದಪ್ಪುತ್ತಂ
 ಪವಣಿಲ್ಲದ ಸುಖದಿಂರಪ್ಪುತ್ತಂ
 ನಂದೀಶಂಗಾದರದಿಂ ತೋರುತೆ
 ಸಿಂದ ಗಣಾಳಿಗೆ ನಲವಿಂ ಪೇಳುತೆ
 ಮುನ್ನಿನ ಆದಿಗಣೇಶನ ನಾಮಂ
 ಸನ್ನತವಾಗಿಯೆ ಕೊಡುತಂ ಪ್ರೇಮಂ
 ಮಿಗೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯಂ ಕರೆವುತ್ತಂ
 ಸೊಗಯಿಸು ಸುರಸತಿಯರೊಳಿರುತ್ತಂ
 ಕೈಲಾಸಾರ್ಥೀಶ್ವರ ನೊಪ್ಪಿದ್ಧಂ
 ಶೈಲಜೆಯರ ಘನನಿಧಿಯೊಪ್ಪಿದ್ಧಂ
 ಪುಲಿಗೆರೆಯೊಳು ನೆಲಸಿದನೊಪ್ಪಿದ್ಧಂ
 ಪುಲಿಗೆರೆ ಯರಸಂ ತಾನೊಪ್ಪಿದ್ಧಂ
 ಹೆಂಪಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಧಿಯೊಪ್ಪಿದ್ಧಂ
 ಹಂಪೆಯ ವಿರುಪಂ ತಾನೊಪ್ಪಿದ್ಧಂ

ಕಂದೆ:— ಅಯ್ಯಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ನೊಲವಿಂ
 ದೊಯ್ಯನೆ ಪುಲಿಗೆರೆಗೆ ಬರಿಸಿ ನಿಲಿಸಿದ ಕಲಿಯಾ
 ದೈಯ್ಯನವನೆಂದು ಭಕ್ತಿಯ
 ನಯ್ಯಯ್ಯಾ ಕರುಣಿಸೆನಗೆ ಹಂಪೆಯರಾಯಾ

ಸಮಾಪ್ತಂ

